

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Турбота

Учасники АТО отримали наділи

СТОР. 6

Резонанс

Розлам проїхав не лише між державами, а й по сім'ях, по душі кожного

СТОР. 7

Визнання

Джамала: «Ми чудові, вміємо бути щирими, толерантними і сприймати всю різноманітність світу»

СТОР. 14

№ 95 (6349) СЕРЕДА, 25 ТРАВНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Спеціальні служби — не ворог демократії

У контексті міжнародної допомоги в реформуванні нашої сфери оборони, правоохоронної діяльності, правосуддя та забезпечення верховенства права дедалі більше уваги приділяється змінам, які торкнуться спеціальних та розвідувальних служб. Як зробити так, щоб нововведення, напрацьовані законотворцями, не просто лягли на папері, а й ефективно втілювалися в життя, обговорювали вчора учасники третьої міжнародної конференції «Урядування та реформування національних служб безпеки та розвідки: кращі міжнародні практики». До столу переговорів долучилися народні депутати, керівники профільних урядових інституцій, міжнародні експерти. За словами заступника Голови Верховної Ради Оксани Сироїд, такий майданчик допоможе «перетворити монолог у діалог».

СТОР. 2

Про поліцейську місію ОБСЄ на Донбасі та гуманітарні очікування

Лідери України, Франції, Німеччини та Росії висловили підтримку розгортанню поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі та початку консультацій щодо цього. **Про це повідомляє прес-служба Президента України Петра Порошенка за підсумками телефонних переговорів у «нормандському форматі».**

При цьому глава нашої держави акцентував увагу на недотриманні Мінських угод і останніх активних обстрілах в районі Авдіївки. Крім того, окремо було згадано зобов'язання звільнити всіх заручників, зокрема групу українців, засуджених на території РФ.

Петро Порошенко, Канцлер ФРН Ангела Меркель та президенти Франції і РФ Франсуа Олланд та Володимир Путін погодилися, що для продовження політичного діалогу потрібна рішуча деескалація і повне припинення вогню.

Глава Української держави також назвав неприпустимим постійне порушення прав кримських татар в окупованому Росією Криму і закликав припинити їх переслідування та негайно відпустити усіх політичних в'язнів.

СТОР. 13

Подружжя Бойків зі Слов'янська прийняло у свою багатодітну родину сиріт із Горлівки

У подружжя Бойків із селища Торецьке, що під Слов'янськом, одинадцятеро дітей: четверо рідних і семеро прийомних. Дві старші доньки вже створили свої сім'ї і живуть окремо. Зараз під опікою мами Альбіни й тата Олега дев'ять дітлахів: чотирирічний Тимур, восьмирічний Вітя, дев'ятирічний Андрійко, десятилітні Юля та Сергійко, 12-літні Оля і Дмитрик, 13-літні Сашко й Наташа.

— Історія нашого дитячого будинку сімейного типу почалася в 2008 році, — розповідає 44-річная Альбіна. — Коли друзі всиновили трьох сиріт, я вперше так близько зіткнулася із проблемою знедолених, покинутих батьками дітей.

СТОР. 11

Фото надано фондом Ріната АХМЕТОВА.

ПОДІЇ

Слов'яни вшанували упорядників свого алфавіту

24 травня українці разом з іншими слов'янськими народами відзначили День слов'янської писемності й культури. Нині майже 252 мільйонів людей в Євразії послуговуються кирилицею як національним алфавітом. Це — третій офіційний алфавіт ЄС, після латини та грецького письма.

Брати Кирило та Мефодій своєю діяльністю заклали підвалини оригінальної слов'янської писемності й літератури. Вони перекладали слов'янською богослужебні книги, писали оригінальні твори, проповідували православ'я, відкривали школи при церквах, зрештою, впорядкували слов'янський алфавіт і переклали на церковнослов'янську Євангеліє.

Вл. інф.

Будматеріали з Норвегії для наших шкіл

У Луганській області НВО «Global Synergy Foundation» надало благодійну допомогу школам Станично-Луганського району.

Перші траки вже доправили до Станиці утеплювальні й будівельні матеріали: термоплівку, пінопласт, гіпсокартон, OSБ-лист, дерев'яний брус тощо. Отриману допомогу розподілять між навчальними закладами району для їхньої підготовки до зими. Загальний кошторис проекту становить майже мільйон гривень, **повідомляє наш властор Павло ВОРОНЦОВ.**

КОРОТКО

■ У Луцьку 158 осіб взяли участь у Третьому всеукраїнському диктанті з польської мови. Учасників нагородили дипломами, а переможців — цінними призами, **інформує наш властор Максим СОЛОНЕНКО.**

■ За результатами декларацiйної кампанії 2016 року про доходи в понад мільйон гривень звітували 42 жителі Житомирської області. Загальна сума їхніх доходів — 140 млн. грн., **дізналася наш властор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

■ У Черкасах завершилася всеукраїнська учнівська програма «Майстерня сільських ініціатив». Понад 40 проектів школярів на тему екології, народних промислів, культури та спорту відзначено організаторами заходу, **довідалася наш властор Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

У Києві презентували перше в світі видання «Кобзаря» китайською мовою *(УНІАН)*

Спеціальні служби — не ворог демократії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас, заступник директора програми DCAF доктор Філіп Флурі зауважив: ця конференція є лише частиною загального постійного діалогу, який його організація веде разом із нашим Центром Разумкова за підтримки міністерства закордонних справ Нідерландів. «Ідея ініційована торік, — сказав він, — для того, щоб створити платформу, яка дасть можливість документально фіксувати кроки на шляху реформи». Так, під час дискусії відображаються плани та задуми міжнародних фахівців, представників відповідних служб, які планується реформувати, і профільних міністерств. Не менш важливо залучити до процесу представників громадськості та ЗМІ, каже д-р Флурі, аби напрацювати спільне бачення з пріоритетних питань, сформувати відповіді на ті чи інші виклики, охопити слабкі сторони існуючих структур, виявити корисний досвід європейських трансатлантичних держав і знайти відповідь на концептуальні запитання.

За словами заступника секретаря РНБО Олександра Литвиненка, один із основних здобутків останніх років — широке усвідомлення суспільством і політичними силами того, що спеціальні служби є ключовим елементом у системі забезпечення національної безпеки. Люди зрозуміли, що це не ворог демократії і прав людини, а необхідне підґрунтя для забезпечення цих прав. «Два роки стали випробуванням, яке продемонструвало не тільки наші слабкі місця, а й те, що система життєздатна і в ній є можливості відповідати на існуючі виклики, — сказав він. — Без чіткого переходу на норми і цінності, притаманні демократичним країнам, ми не зможемо реалізувати наші пріоритети. А без ефективного цивільного контролю не буде ефективної діяльності реформованих структур».

Заступник Голови Верховної Ради України Оксана Сироїд та Філіп Флурі, заступник директора програми DCAF (Женевський центр контролю над збройними силами).

Будь-яке рішення — це якісний документ плюс політична воля його впровадити, переконана заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд. Законотворці, за її словами, мають усі важелі, щоб створити модель і проект документа, показати, як може бути, але вони мають набирати більшої ваги, щоб формувати політичну волю. В умовах війни неможливо уникнути розмов про реформування сектору оборони й безпеки, каже парламентарій, але також акцентує на необхідності відповісти на питання, чому важливо забезпечити цивільний контроль у підході до цих змін?

Нині Президент є найвищою посадовою особою, але він представляє державу і діє від імені держави, наголосила парламентарій. «Представником народу є виключно Верховна Рада й по-іншому бути не може, — сказала вона. — Усе, що стосується демократії, завжди буде пов'язане із парламентом, а не з Президентом». «Ми повинні зізнатися, що одноосібне підпорядкування главі держави СБУ, розвідки чи Збройних Сил, це виключно інституційна проблема, яка суперечить цивільному демократичному контролю», — підкреслила політик, зауваживши, що прізвище очільника країни в цьому контексті не має жодного значення. «Ця загроза постійно вестиме нас у напрямку, протилежному до того, який ми декларуємо», — сказала заступник Голови Верховної Ради.

Парламентський контроль — це контроль від імені людей, які не можуть безпосередньо керувати виконавчою владою. Вони обирають парламент заради двох функцій — формувати й контролювати уряд. Завдяки такому контролю, вважає О. Сироїд, нарешті можна буде припинити політичне маніпулювання Службою безпеки. Цей орган, на її думку, часто використовується для досягнення політичних цілей самого Президента. Почалося це не сьогодні й триває роками — кадри до СБУ обираються не за професійністю, а за принципом персональної лояльності. Парламентарій навела, як приклад, ситуацію із керівником антитерористичного центру при СБУ — Віталієм Маліковим. Мовляв, він був депутатом Севастопольської міської ради в момент окупації міста й, за даними ЗМІ, співпрацював із окупаційною владою. «Він не має досвіду роботи в спецслужбі, але очолює такий важливий центр, і я не можу запитати, чому так відбувається, бо не маю доступу, щоб поцікавитися в керівництва СБУ, чому маємо таку ситуацію», — резюмувала Оксана Сироїд.

— Парламентський контроль фактично є запорукою проти узурпації, — каже заступник глави законодавчого органу. — Він має охоплювати всі виконавчі органи влади, а також впливати на функції Президента в тій частині, де він здійснює виконавчу владу.

Нам потрібно йти шляхом демілітаризації СБУ, наголосила О. Сироїд, підкресливши: така служба має працювати всередині держави у мирний час.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

БРИФІНГ

У Варшаві розглянуть пакет послідовної підтримки нашої країни

Протягом останніх двох років НАТО дедалі більше підтримує Україну політично і практично, заявив у рамках третьої міжнародної конференції «Урядування та реформування національних служб безпеки та розвідки: кращі міжнародні практики» **директор Офісу зв'язку НАТО в Україні Александер Вінніков.** «Наша рішучість підтримувати суверенітет та територіальну цілісність країни підкріплюється рішенням, прийнятим на найвищому рівні, провести зустріч Україна — НАТО під час саміту у Варшаві, який пройде наступного тижня», — зауважив він. Основним документом, прийнятим на цьому саміті, за його словами, стане так званий пакет послідовної підтримки України. На конференції, яка відбулася вчора, торкнулися двох важливих питань із цього пакета — демократичного нагляду з боку парламенту та громадянського суспільства над сектором безпеки та підтримки більш широкого сектору безпеки, до якого входять не лише сили оборони. «СБУ відіграє важливу роль у цій сфері, і ми допомагаємо нашим колегам впроваджувати важливий процес реформ у цій структурі», — зауважив А. Вінніков. Водночас, наголосив він, окрім самого документа, який прописує шляхи змін, законотворцям необхідно попрацювати над додатком із рекомендаціями для імплементації закону і чіткими часовими рамками.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Розміри соцстандартів мають бути підвищені

Міністерство соціальної політики спільно зі Світовим банком домовилися про співпрацю у сфері удосконалення надання соціальних допомог та пільг населенню. Зокрема, щодо спрощення механізму призначення таких виплат. Про це під час засідання **Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення** повідомив міністр Андрій Рева.

Власне, на комітетському засіданні розглядався стан виконання рекомендацій (були затверджені комітетом у грудні 2015 року) щодо реалізації законів про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям. Попри те, що депутати визнали: рекомендації виконані лише частково, А. Рева запевнив присутніх, що Мінсоцполітики й надалі вживатиме заходів щодо їх виконання. Зокрема, щодо збільшення рівня забезпечення прожиткового мінімуму для призначення державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям.

Підсумовуючи розгляд питання, народний депутат Сергій Каплін заявив: «Комітет спільно з Мінсоцполітики та урядом загалом потрібно дуже багато працювати, щоб знайти можливість суттєво підвищити розміри соціальних стандартів та допомог для людей, які потрапили у складні життєві обставини та потребують допомоги від держави. Але водночас є неприпустимим і мають каратися ті громадяни, які мають стабільний дохід, але, надаючи недостовірну інформацію, також отримують соціальну допомогу. Тому необхідно запровадити жорстку відповідальність за такі зловживання».

За результатами обговорення комітет ухвалив рішення про стан виконання рекомендацій узяти до відома, а також поставити на контроль подальше їх виконання.

Законопроект суперечить Конституції

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування рекомендує парламенту відхилити законопроект про внесення змін до статті 8 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (щодо приведення положення про призначення місцевих виборів у відповідність до чинного законодавства).

Голова підкомітету з питань місцевих органів виконавчої влади та територіального устрою Микола Федорук поінформував: зазначеним проектом закону пропонується викласти у новій редакції частину другу статті 8 Закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та передбачити, що перші місцеві вибори депутатів сільської, селищної, міської ради об'єднаної територіальної громади та відповідно сільського, селищного, міського голови призначаються парламентом. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна рада звертається до парламенту з поданням про проведення таких перегонів одночасно з прийняттям рішення про утворення відповідної об'єднаної територіальної громади.

Микола Федорук повідомив, що згідно з висновком Комітету Верховної Ради з питань правової політики та правосуддя, законопроект суперечить положенням Конституції. Зокрема, положеннями проекту передбачається призначення перших виборів до органів місцевого самоврядування об'єднаної територіальної громади Верховною Радою. Це суперечить пункту 30 частини першої статті 85 Основного Закону. Комітет Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції відзначає, що в цьому документі не виявлено корупціогенних факторів — законопроект відповідає вимогам антикорупційного законодавства. Разом з тим парламентарії звернули увагу на суперечність термінології та процедур. Це, на їх думку, може стати причиною зловживань під час призначення виборів та встановлення їх результатів.

Головне науково-експертне управління апарату Верховної Ради у своєму висновку зазначає, що питання, про яке йдеться у проекті, вже врегульовано законодавством. Водночас у разі прийняття поданого законопроекту виникне колізія між положеннями статей 7 та 8 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». У зв'язку з цим управління вважає доцільним за результатами розгляду у першому читанні законопроект відхилити.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ФОТОФАКТ

Секретар Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Валерій Лунченко, член комітету Сергій Лабазюк та заступник голови комітету Григорій Заболотний під час засідання комітету, на якому, зокрема, було розглянуто проект закону України «Про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо права власності іноземних інвесторів на землю).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Завдяки парламентському контролю можна буде припинити політичне маніпулювання Службою безпеки

Два роки Президента: зроблено багато, але зробити треба більше

Сьогодні минає два роки, як під час позачергових виборів Президентом України було обрано Петра Порошенка.

Насамперед маємо зазначити, що війна змусила Президента та Головнокомандувача спрямувати великі зусилля на відновлення та модернізацію Збройних Сил України. Тож, наприклад, якщо на початку російської агресії наші військові могли лише мріяти про сучасну розвідувальну техніку, то сьогодні українська оборонна промисловість уже освоїла випуск безпілотників. Так само значно підвищено грошове забезпечення військовослужбовців. І хоча до обіцяного під час передвиборної кампанії розміру ще далеко, проте мінімальні 7 тисяч гривень — це значний крок уперед. Нещодавно Рада національної безпеки і оборони України схвалила Стратегічний оборонний бюлетень, що визначає основні завдання і напрями реформування оборонної сфери України та системи управління Збройними Силами відповідно до стандартів НАТО. Проте перспективи подолання російської агресії відтерміновані.

Однак Мінські угоди дали змогу українській дипломатії залучити до проукраїнської коаліції провідні держави та домогтися запровадження і кількаразового продовження санкцій проти Російської Федерації.

7 червня 2014 року. Церемонія інавгурації новообраного Президента України Петра Порошенка.

До речі, питання визволення АРК Крим було виведено за межі мінського процесу. Громадянська блокада спочатку поставок продукції, а згодом і електроенергії знову привернула міжнародну увагу до кримського питання. Утім, можна погодитися з думкою, що активісти діяли не без підтримки влади.

Оцінюючи перспективи отримання безвізового режиму з ЄС, П. Порошенко розраховував, що цього вдасться домогтися впродовж першого року його президентства, а до кінця повноважень розпочати переговори про повноцінне членство України в Європейському Союзі. Наразі вже минуло два роки. І хоча Україна повністю виконала свої зобов'язання в частині лібералізації візового режиму, досі ніхто з певністю не може стверджувати, що євробюрократи не знайдуть ще якихось причин для затягування з ухваленням цього рішення. У цій ситуації навряд чи можна розраховувати на реалізацію другої частини обіцянки — початок переговорів про повноцінне членство в ЄС. Водночас не забуваймо: два роки тому Україна лише намагалася підписати угоди про асоціацію та про зону вільної торгівлі з ЄС.

Не менш складні були завдання на внутрішній арені. Анонсуючи повне перезавантаження влади, П. Порошенко пообіцяв докласти всіх зусиль, щоб до кінця 2014 року відбулися дострокові парламентські вибори суто на пропорційній основі за відкритими списками. Як ми знаємо, цього не сталося, і новий склад Верховної Ради було сформовано на основі мажоритарно-пропорційної системи.

Після ухвалення змін до Основного Закону в першому читанні, які не було підтримано трьома фракціями попередньої коаліції, досить важко розраховувати на 300 голосів у парламенті за їхнє остаточне схвалення.

Оглядаючи реформування правоохоронної системи, бачимо: поки що найбільші зміни зачепили Міністерство внутрішніх справ, зокрема, було створено Національну поліцію. А от стосовно судової реформи та реформи органів прокуратури, то фактично ми й далі перебуваємо на початку шляху. Щоправда, зміни до Конституції в частині судової реформи ще мають непогані шанси набрати в парламенті 300 голосів, але часу втрачено надто багато. Як, зрештою, призначення Юрія Луценка Генеральним прокурором для Президента є мало не останнім шансом довести, що він має тверді наміри побороти корупцію.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більша частина українців не хочуть дострокових виборів

У тому, що за два роки президентства Петру Порошенку вдалося чимало досягнути на міжнародній арені та відносно стабілізувати ситуацію на сході України, але найбільшими викликами залишаються боротьба з корупцією, продовження реформ та стабілізація соціально-економічної ситуації всередині держави, сходяться і політологи, і політичні експерти.

Політичний аналітик фонду «Демократичні ініціативи» Олексій Сидорчук серед основних досягнень Президента за два роки діяльності назвав зупинення ескалації бойових дій на Донбасі, виконання умов для безвізового режиму України з ЄС, зміцнення обороноздатності держави. Водночас, більшість опитаних фондом експертів серед недоліків відзначають брак реальної боротьби з корупцією, повільний перебіг реформ, передусім економічних.

Голова правління Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко висловив думку, що основним здобутком першого року Президента Петра Порошенка була стабілізація ситуації на фронті та роль України на міжнародній арені. «Але за два роки на перший план виходить оцінювання задекларованих реформ, а тут не все так просто», — вважає політолог. На його погляд, незрозуміло, чому досі не відбувся розрив дипломатичних відносин з Росією як агресором та досі законодавчо не визначено статус тимчасово окупованих районів Донецької і Луганської областей.

У діяльності Президента Петра Порошенка повторюються закономірності, що були у всі часи незалежності, коли завищені очікування неминуче призводять до зменшення довіри. Таку думку висловив голова Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко. За його оцінкою, другий рік президентства був проблемним в усіх попередників нинішнього глави держави. А третій рік буде переломним. «Або Порошенку вдасться подолати негативні тенденції, або він зіткнеться з дуже серйозними проблемами», — вважає політолог. На його погляд, головним завданням для Президента найближчим часом є збереження санкцій щодо Росії та пожвавлення структурних реформ всередині країни. На його думку, ускладнює діяльність глави держави внутрішній конфлікт — між старим і новим — як у самому Президентові, так і у всій політичній системі. А також особистий внутрішній конфлікт між Порошенком-політиком і бізнесменом. «Або будуть зрушення в економіці і якісь наочні зміни, або, якщо цього не відбудеться, можемо рухатися до нової політичної кризи», — прогнозує В. Фесенко.

Професор Національного університету «Києво-Могилянська академія» Олексій Гарань серед позитивних досягнень глави держави також відзначив те, що Україні досі вдається зберегти санкції іноземних держав щодо Росії без того, що нам не вигідно — зокрема, без особливого статусу для Донбасу і виборів на Донбасі. Серед успіхів експерт також відзначив падіння до нуля газової залежності від Росії, процес декомунізації, зростання патріотичних настроїв, гуманітарну політику. Хоча це передусім заслуга Майдану.

Водночас, хоча соціологи відзначають певне падіння рейтингу довіри до Президента та влади, загалом, за даними всеукраїнського опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи», більша частина українців не хоче дострокових виборів.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Валерій ПАЦКАН, фракція Блоку Петра Порошенка:

— Найголовніший успіх Президента — це міжнародна підтримка України проти зовнішнього агресора Росії, а також відродження армії. Адже реально на початок 2014 року в нас не було війська та навіть легкої зброї, не кажучи вже про важку техніку. Крім того, завдяки підтримці глави держави в країні розпочалися реформи, до нас почали повертатися інвестори. Є надія, що українська економіка запрацює.

На жаль, не вдалося масштабно побороти корупцію. Сподіваюся, що всі антикорупційні органи — Національне антикорупційне бюро, Антикорупційна прокуратура — запрацюють найближчим часом.

Андрій ПОМАЗАНОВ, фракція «Народного фронту»:

— Особливих успіхів не бачу, оскільки багато своїх обіцянок Петро Порошенко не виконав. Розумію, що деякі з них були більш голослівні, ніж реальні. Приміром, припинення війни на Донбасі, отримання безвізового режиму, на який усі чекають. Все-таки треба не говорити, а мовчки робити.

Найголовніше, що главі держави не вдалося зробити, — це припинити війну на Донбасі. Президент є гарантом Конституції і, власне, представником України на міжнародній арені. Усі перемовини стосовно Донбасу нічим не увінчалися, крім продовження дії Мінських угод, на жаль, безрезультатних. Ми бачимо, що, за деякими соцопитуваннями, більш як половина населення не довіряє тим домовленостям і формату.

А започатковані реформи — це перемога уряду Арсенія Яценюка і Петра Порошенка одночасно.

Народний депутат Ганна ГОПКО (позафракційна):

— Президентські вибори 2014 року після втечі Януковича відіграли важливу стабілізуючу роль. Тодішній успіх Петра Порошенка засвідчив підтримку започаткованого революцією європейського вибору України та прагнення людей до глибоких змін. Крім того, українці подолали різкий поділ на схід і захід, адже Порошенко переміг в усіх областях та в першому турі. Під час війни це було особливо важливо.

Ці два роки були роками значних змін, але й багатьох розчарувань. Президенту вдалося забезпечити сталу міжнародну підтримку України у протистоянні російській агресії, залучити фінансову допомогу Заходу, відродити армію. Значну частину Донбасу було визволено від російської окупації. Політична воля Президента, безумовно, відіграла роль у багатьох реформах — від послідовної декомунізації до становлення енергетичної чи інформаційної незалежності від Москви.

Утім, реформи могли б бути значно швидші та глибші, якби Президент і його політична сила завжди діяли послідовно. На жаль, попри створення антикорупційних інституцій, ми не бачимо значних зрушень у боротьбі з корупцією. Кадрова політика Президента також не завжди логічна і послідовна. Україна могла б бути набагато активнішою й на зовнішньополітичній арені, але місяцями затягується призначення послів навіть у вкрай важливі для нас держави.

Рівень довіри до Президента (як і до всіх владних інституцій) істотно впав, і причиною цього є як об'єктивні економічні та безпекові труднощі і потужна російська пропаганда, так і прорахунки та непослідовність самої влади, і насамперед Петра Порошенка. І така ситуація містить загрози не лише для Петра Олексійовича персонально, а й для країни. Тому єдиний вихід і для Президента, і для країни — це справді рішучі, безкомпромісні реформи, реальна боротьба з корупцією і чесний, відкритий діалог з людьми.

САМОВРЯДУВАННЯ

У Рівненській облраді патова кадрова ситуація

Ми вже повідомляли («Голос України» за 12.03.2016 р.) про те, що на Рівненщині з 12 квітня фактично двоє голів обласної ради. Адже днем раніше депутати Рівненської облради на сесії наполягли на відставці голови Рівненської облради Володимира Ковальчука (фракція Радикальної партії Олега Ляшка). Замість нього головою Рівненської обласної ради обрали Олександра Корнійчука (фракція БПП «Солідарність»). Однак уже 11 квітня Рівненський окружний адміністративний суд поновив на посаді Володимира Ковальчука. Обласна рада спробувала оскаржити це рішення в Житомирському апеляційному адміністративному суді, який залишив у силі рішення суду першої інстанції. А воно передбачає поновлення Володимира Ковальчука на посаді голови Рівненської обласної ради. Тим часом немає роз'яснення, як це зробити.

Ситуацію, що склалася у зв'язку з ухвалою Житомирського апеляційного адміністративного суду, 23 травня розглядали на засіданні президії Рівненської обласної ради. Було прийнято рішення рекомендувати голові обласної ради Олександру Корнійчуку до 16 червня включно піти у відпустку, щоб не було конфлікту інтересів, а першому заступнику голови облради Миколі Драганчуку провести 17 червня сесію облради. На нього ж і поклали виконання обов'язків голови облради.

До речі, сесія 17 червня обіцяє бути емоційною. Адже вже нині зареєстровано три проекти рішень облради. Одне з них підготував виконавчий апарат на виконання рішення Житомирського апеляційного адміністративного суду. Другий проект рішення, заручившись підтримкою 22 депутатів облради (третина депутатського складу), зареєстрував депутат із фракції «Конкретні справи» Богдан Файфура. У ньому є пункти про поновлення Володимира Ковальчука на посаді і про його звільнення. Є ще один проект рішення — про звільнення Олександра Корнійчука.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Луценка Ю.В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Горбача Володимира Анатолійовича (номер посвідчення 66/03),

Кравчука Івана Миколайовича (номер посвідчення 66/04),

Легенького Миколи Івановича (номер посвідчення 66/12),

Мороза Віталія Володимировича (номер посвідчення 66/05),

Піковського Ігоря Олександровича (номер посвідчення 66/06),

Садикіна Олександра Федоровича (номер посвідчення 66/11),

Сарган Лариси Миколаївни (номер посвідчення 66/01),

Сподаренко Наталії Іванівни (номер посвідчення 66/07),

Ткача Романа Володимировича (номер посвідчення 66/08),

Храбана Ігоря Володимировича (номер посвідчення 66/09),

Черевка Олександра Володимировича (номер посвідчення 66/02).

Управління кадрів.

Відновлення душі народу

Звісно, це просто так збіглося, що завершення перейменувань населених пунктів України пройшло в День вишиванки. Але є в цьому і логіка, і символізм: декомунізація — початок дерусифікації, відновлення в Україні української душі.

Та спочатку — доречна цитата. Президент України Петро Порошенко на «Биківнянських могилах» сказав: «Гібридна війна завжди починається з ідеологічного наступу. Грубій військовій силі зазвичай передує так звана soft power. Перш ніж цілити в тіла, вбивають душу, розріджують мозок... Ми маємо завершити декомунізацію, тому що це є питанням української національної безпеки».

Фактично вперше очільник держави визнав: питання національної безпеки — це не тільки зброя, кордони, спецслужби, армія, а й гуманітарна складова. Зрештою, хіба хто дивується, що Путін сунув своїх окупантів не на Чернігів чи Суми, а саме в Крим та на Донбас. Бо і Чернігівщина, і Сумщина розмовляють українською, дедалі більше моляться українською, і російське тут не сприймається. Російське в цьому контексті стало приналежним і до комуністичного — хоча російський народ постраждав від комуністичної влади не менше за інші, але забальзамованого Леніна російська влада охороняє, як Алмазний фонд, а пам'ятник чекісту Дзержинському повернули на його радянське місце...

Щойно Верховна Рада прийняла кілька постанов про перейменування ще низки міст і сіл України. На мапі з'являються прекрасні, такі по-українськи м'які назви — Олешки, Горішні Плавні, Кам'янське, Сновськ, Дейнекова Балка, Чистий Колодязь... Не вдалося противникам очищення обстояти і Комсомольськ на Полтавщині, і Дніпропетровськ. У першому місті голова спромігся на «креативне» розшифрування радянської назви — мовляв, Колектив Освічених Молодих Людей... Не пройшло.

Те саме з Дніпропетровськом. Ось як написав у своєму блозі Голова Верховної Ради Андрій Парубій: «Політичні фарисеї та популісти намагалися надурити нас і всіх українців, переконуючи, що Дніпропетровськ треба перейменувати знову на Дніпропетровськ, але вже на честь річки Дніпро та святого апостола Петра. Але я скажу відверто — це окозамилювання. Використовуючи святе ім'я апостола Петра, промосковські реваншисти намагаються за будь-яку ціну зберегти в назвах українських міст імена катів нашого народу».

А противники перейменування з Москви вказують нам, що «нєхарашо» — Дніпро на Дніпрі. Так, наче Москва на Клязьмі, а не на Москві-ріці.

Зрозуміла радість земляка — завідувача відділення торакальної хірургії Чернігівської обласної лікарні Олега Лузана: «А моя Чернігівщина завершила перейменування міст і сіл згідно з законом про декомунізацію. Моя мила Чернігівщина більше не має на своїй мапі червоних партизанів, жовтневих, совєтських, красних пахарєй і щорсів. Усе. Да і пам'ятник «Алєніну» залишився тільки один, у Новгороді-Сіверському, де голова від Опоблоку крутить, як циган сонцем, щоб істукан ще хоч трохи постояв. Навіть у Грем'ячі (найпівнічніша точка України, коли хто не в курсі) вже зняли. Все нормально, рухаємося».

...Вибачте за неестетичне порівняння, але мені декомунізація схожа на асенізацію. Давно треба було очистити свій край від тоталітарних символів, бо, як казав чеський дисидент і президент Вацлав Гавел, тоталітаризм перемагає, якщо ми не помічаємо його символів. Хоч і пізнувато, але звільняємося. Дихати буде легше.

Василь ЧЕПУРНИЙ,
радник голови Чернігівської обласної державної адміністрації з питань декомунізації.

Радянське повернуло собі попередню назву

Декомунізація зачепила і село Радянське, що у Млинівському районі на Рівненщині. Воно повернуло собі попередню назву — П'яннє, яка діяла до 1963 року аж від середньовіччя.

Цей факт здобув у селі, де майже 300 дворів і 540 мешканців, і прихильників, і противників. У період обговорення цього питання — декомунізації назви — поселення розділилося на декілька таборів. Окрім прадавньої назви, озвучувалися ще й такі: Мирне, Затишне, Лісове. А дехто наголошував, що Радянське — то від слова «рада», і змінювати назву недоцільно. Та й узагалі, мовляв, селянам нині не до перейменування, їм би пристойну роботу, хороші дороги, належний соціальний захист...

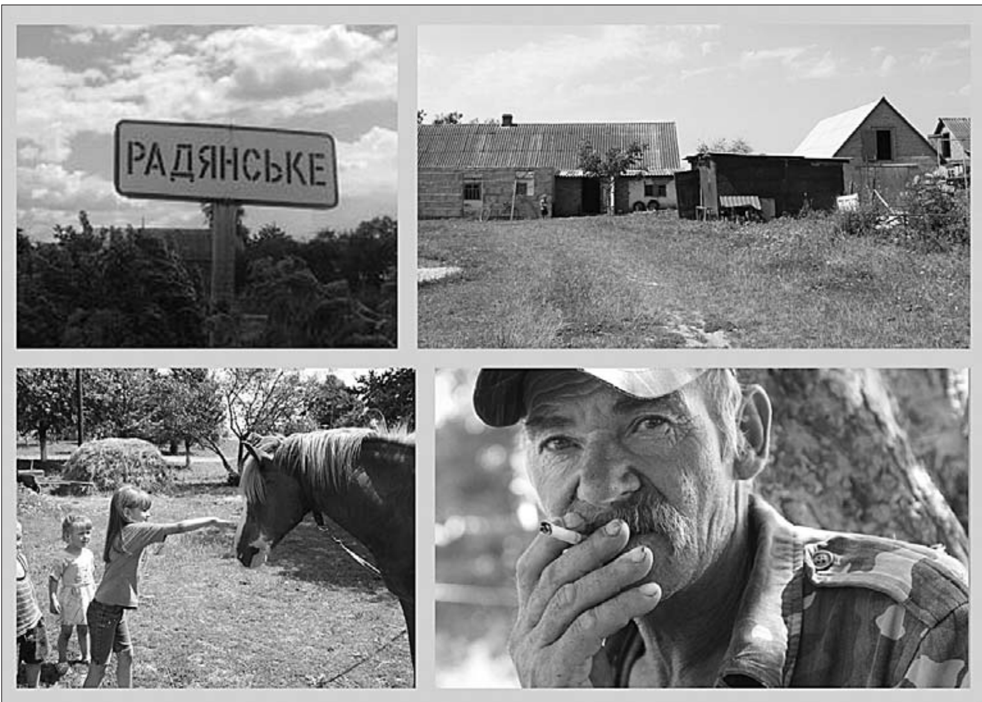
Але рішення, спираючись на пріоритет думки щодо історичної справедливості, прийнято. Відтак на тутешні терени повертається назва, яка виникла у XV—XVI століттях. Пов'язують її, на жаль, з неприємною подією, із панею Лукерією, затятою картяркою, котра пропила свою власність — землю разом із селянами, яким відповідно почали вішати клеймо «п'янці». А ще більше, як стверджують перекази, посилилося воно тоді, коли тут з'явилася гуральня, довкола якої, мовляв, створилася широка хмільна атмосфера...

Утім, побутує й інша версія походження назви «П'яннє». Етимологічно цю назву можна поділити навпіл. Відтак спочатку йде запитання: «П'ян?», а потім відповідь: «Нє!». Тож хмільних ознак тут категорично немає, і давнє клеймо абсолютно недоречне.

Зрештою, як розуміють самі селяни-сучасники, головна суть не в назві, а в наповненні її, як загалом історії села, поважними подіями, вагомими справами, достойними іменами, як-от, приміром, іменами тутешніх вихідців — заслуженого діяча мистецтв України Андрія Гордійчука, знаного в Україні видавця Дмитра Головенка...

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів Рівненської області.

Колаж автора.

Норовливу Тису приборкуватимуть десять регіонів України, Угорщини, Румунії та Сербії

САМОВРЯДУВАННЯ

Десять обласних рад чотирьох країн: Закарпатська (Україна), Марамуреш і Сату-Маре (Румунія), Воєводина (Сербія) та Саболч-Сатмар-Берег, Яс-Надькун-Сольнок, Гевеш, Чонград, Бач-Кішкун, Борщод-Абауй-Земплен та Гайду-Бігар (Угорщина) підписали угоду про міжнародне співробітництво територіальних органів місцевого самоврядування в басейні річки Тиса. Відбулося це в угорському місті Солнок.

Українську сторону представляв голова Закарпатської облради Михайло Рівіс. Перед підписанням, **повідомили «Голосу України» у пресслужбі облради,** до присутніх звернувся голова загальних зборів угорської області Яс-Надькун-Сольнок Шандор Ковач. Він підкреслив, що Тиса, протікаючи територіями України, Угорщини, Словаччини, Румунії та Сербії, завдає однакових труднощів цим країнам. І розв'язати проблеми цієї непередбачуваної річки, яка здатна спричинити і засуху, і масштабні повені, не можна на рівні однієї області. Тому спільно хочуть створити умови для сталого розвитку Тисянського регіону.

Михайло Рівіс (ліворуч) знайомиться із зарубіжними колегами.

Присутній на врочистій церемонії підписання угоди радник голови держуправління водного господарства Угорщини, міжнародний координатор Ласло Пергер зазначив, що в рамках Дунайської стратегії передбачається моніторинг та управління водного господарства п'яти країн. Він також зауважив, що співпраця з надання оперативної інформації добре налагоджена з Україною, де існує сучасна система моніторингу та прогнозування паводків. За його словами, розв'язання проблем долини річки Тиса, яка охоплює східну частину Карпатського басейну і вздовж якої проживають майже 14 мільйонів людей, можливе лише в рамках її розгляду як єдиної системи.

Доктор Імре Гофманн, заступник державного секретаря з питань зайнятості та водного господарства МВС Угорщини, відзначив позитивну взаємодію водників Угорщини та України в оперативному прийнятті обґрунтованих і єдино правильних рішень із маневрування гідроспорудами, зменшення величини паводкової хвилі з використанням для цього і шлюзів, і автомобільних доріг, і мостів.

Власне, у підписаних угодах ідеться про програму спільних дій, зокрема про координацію зусиль, пов'язаних з інтегрованими планами водного господарства басейну Тиси.

На підсумковій прес-конференції голова Закарпатської облради Михайло Рівіс сказав: «Нас об'єднує Богом дана чудова природа та річка Тиса. Наші пращури та й ми не раз мали змогу бачити, як вона може карати за погане ставлення, зокрема, людське втручання у довкілля та інтенсивне вирубування лісів у Карпатах, звідки й бере початок Тиса». Він порівняв підписання десятьма регіонами угоди про співпрацю з десятьма пальцями на обох руках, які тепер можуть, стиснувши кулаки, протистояти будь-яким проблемам. «Нам потрібно навчитися слухати Тису та отримувати всі блага від неї, але насамперед змінивши своє ставлення до довкілля. Об'єднавшись, ми зможемо протистояти водній стихії, розбудовувати інфраструктуру і, головне, — подати одне одному дружню руку допомоги. Я дуже вдячний вельмишановним партнерам за надану можливість разом активізувати співпрацю та відчути, що Закарпаття — в потужному європейському об'єднанні».

Керівники інших зарубіжних органів самоврядування також наголошували, що прагнуть досягти посилення економічної ролі Тисянського басейну та закласти основи істотного зростання суспільного добробуту, реалізувавши конкретні економічні, транспортні, екологічні, водогосподарські та інфраструктурні проекти, створивши збалансований транскордонний екорегіон Тиса.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надано прес-службою облради.

Оксана НЕЖАЛЬСЬКА: «Щаслива, що можу долучатися до розмов з видатними людьми...»

Більшості з нас добре відома історія Оксани Нежальської (на знімку), волонтерки з Луганської області, яка минулого літа біля міста Антрацит втратила ногу. Жінка, яка регулярно возила продуктові набори в найвіддаленіші куточки області, відгукувалася на потреби людей похилого віку й переймалася навіть тим, щоб підзарядити мобільні телефони й інші пристрої для людей, які не мали можливості зробити це самостійно. Того фатального дня жінка також везла допомогу в одне з сіл. Машина, в якій вона їхала, натрапила на міну. Оксані ж випало пройти нелегкі випробування, перенести кілька операцій в Україні й за кордоном, тривалий та багатоетапний процес реабілітації та відновлення.

Тепер це усміхнена жінка, яка з особливою радістю розповідає про все те нове, що тепер є в її житті завдяки небайдужим людям — таким як, наприклад, волонтери проекту «Воїну — гідна праця», ГО «Центр зайнятості Вільних людей» (ЦЗВЛ). Завдяки їхній відданості Оксана сьогодні одночасно вивчає англійську та опановує комп'ютер, однак головною новиною і зміною є те, що нині жінка має роботу і відчуває свою суспільну значимість. Працює шифрувальницею аудіозаписів в київській компанії Ekonomika Communication Hub. Прийшовши на співбесіду, дещо хвилювалась, але була налаштована рішуче, адже поруч були давні та хороші друзі, які в усьому підтримували. Саме з їхньою допомогою Оксана прискіпливо створювала резюме, готувалася до співбесіди, перебираючи всі можливі питання від потенційних роботодавців, та незмінно опиралася на віру у власні сили. Розказала, що раніше працювала вчителькою, а також про свій волонтерський досвід. Кадровик провела теплу розмову з жінкою, вислухала та дала тестове завдання, в якому не все виявилося таким простим та зрозумілим. Розібратися з програмою їй допомагала Ірина Кривущенко, волонтер ЦЗВЛ. Дівчина провела для Оксани експрес-курс комп'ютерної грамотності та допомогла опанувати сліпий десятипальцевий метод друку. «Іра — розумничка, усе пояснила, показала, сказала звертатися, якщо буде потрібна допомога», — так про волонтерку відгукується Оксана. За кілька днів тестове завдання було готове, і Оксану взяли на роботу.

«Маруся дає мені завдання, і я рада, що вона задоволена моєю роботою», — розповідає Оксана Нежальська про співробітницю Ekonomika Communication Hub Марусю Маруженко, яка, окрім всього, також є волонтеркою ЦЗВЛ. Оксана з великою радістю та захопленням прослуховує аудіозаписи, уважно вслухається в темп, ритм і мелодику мовлення кожної людини. «Хтось дуже швидко розмовляє і нерозбірливо, за мовленням такої людини встигнути дуже важко, а в когось голос настільки приємний і милозвучний, що часом забуваєш, що це потрібно розшифровувати, і просто слухаєш». Особливо запам'яталось жінці інтерв'ю зі Світланою Алексієвич, лауреаткою Нобелівської премії з Білорусі, яка на початку квітня прочитала лекцію в Києві. «Ця жінка настільки сильна духом і словом, що її розповіді сильно надихнули мене. Дуже рада від того, що можу, хоч і не безпосередньо, але долучатися до розмов з такими видатними людьми», — ділиться Оксана.

Звісно, вільного часу, який Оксана приділяє власному проекту, стало менше, але враження, якими радо ділиться жінка, того варті. «Мені подобається, що моя робота потрібна, що до її результатів не має зауважень і що мені за неї щиро дякують», — продовжує Оксана Нежальська.

Нині однією з проблем, про яку розповідає співрозмовниця, сміючись у слухавку, є недостатність часу для реалізації усіх її ідей. Тепер думки спрямовані на реалізацію туристичного проекту, нові знання, людей, яким вона хоче допомогти чи яких могла б надихнути. «Я немов пасажир, який застрибає до останнього вагона, — каже вона. — Але все відбувається вчасно.

Лідія РУДЄВА.

У НОМЕР

Врятували солдата

В одній із військових частин, що дислокуються нині в Бердянську, сталася спроба суїциду. Воїн, що пройшов АТО, через поки що не встановлені причини, намагався повіситися на батареї опалення. На щастя, поблизу опинилися колеги по службі, котрі викликали «швидку». Постраждалий перебуває в комі першого ступеня, тобто в стані середньої тяжкості.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

Готував диверсію проти сил АТО

Співробітники СБУ затримали жителя Сєвєродонецька, який хотів здійснити терористичний акт. За вказівкою бойовиків зі «спецпідрозділу МВС ЛНР» він підшукував місце для диверсії проти сил АТО. Це було не перше завдання.

Спільник бойовиків уже не раз передавав в «ЛНР» інформацію про маршрути пересування особового складу й техніки Збройних Сил України. За словами затриманого, наступним етапом, після «узгодження» з кураторами деталей терористичного акту, мало бути придбання вибухівки.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Стратегічний оборонний бюлетень — плацдарм для реальних реформ із натовською перспективою

Минулого тижня Рада національної безпеки і оборони України під головуванням Президента Петра Порошенка на засіданні затвердила Стратегічний оборонний бюлетень (СОБ). Цього моменту чекали два роки. Два роки Україна, яка, по суті, веде війну з російським агресором на східних своїх територіях, не мала чіткої стратегії розвитку та управління сектором оборони й безпеки. Із прийняттям СОБ з'явився реальний алгоритм побудови абсолютно нових збройних сил та інших силових структур.

У повідомленні прес-служби РНБО йдеться: «Стратегічний оборонний бюлетень визначає основні завдання та напрями реформування оборонної галузі України. Цей документ був підготовлений у тісній співпраці з радниками держав—членів НАТО. Згідно з ним, передбачається розвиток оборонних можливостей України в період до 2020 року, реформування системи управління Збройними Силами, відповідно до стандартів НАТО, і посилення демократичного цивільного контролю в оборонній галузі. Документ характеризується конкретністю завдань і встановленням чітких строків їх виконання. На його основі буде забезпечено стратегічне планування в оборонному секторі, що втілиться у відповідні державні програми. Прийняття цього бюлетеня є важливим кроком для посилення оборонного потенціалу країни та його євроатлантичної інтеграції України».

Крім того, цей документ визначає шлях подальшого розвитку вітчизняного військово-промислового комплексу.

«Зазначений проект є фактичним початком реальної реорганізації сектору оборони й безпеки для вступу в НАТО. Це не означає, що нині приймається рішення про вступ. Безумовно, ми залишаємося в сфері наших міжнародних зобов'язань, але це той Рубікон, який переходять українські ЗСУ та сектор оборони і безпеки для остаточного переведення під стандарти НАТО», — заявив Президент України Петро Порошенко на засіданні РНБО, передає прес-служба глави держави.

Стратегічний оборонний бюлетень внесе ясність і у фінансування оборонної галузі. Від реалізації його положень залежить обсяг «доларової» підтримки країнами НАТО наших силових структур. Наприклад, у бюджеті США на допомогу Україні передбачено до 500 мільйонів доларів. Для порівняння: у держбюджеті на цей рік на держоборонзамовлення закладено суму вдвічі меншу. Однак і вона трохи ілюзорна через відсутність законодавчого забезпечення наповнення спеціального фонду держбюджету. У цьому контексті Кабміну доручено вжити невідкладних заходів для забезпечення фінансування сектору оборони і безпеки в повному обсязі.

«Президент, коли говорив про затвердження Стратегічного оборонного бюлетеня, заявив, що буде переглянуто фінансування бюджету Міноборони. Попередній уряд порушив вимоги національної стратегії безпеки: з 5% ВВП, які, незважаючи ні на що, були виділені цього року на структури сектору безпеки, на Міноборони чомусь виділили тільки 2% з 3%. І це в умовах війни. Крім того, 4,5 млрд. грн. Міноборони мало заробити самостійно. Там є можливості, але вдумайтеся в абсурдність цієї ситуації: держава воює, а збройні сили під час війни повинні, про всяк випадок, 4,5 млрд. заробити. Це ненормально. Тому нині і прийнято таке рішення, коректуватиметься бюджет», — так прокоментував ситуацію в інтерв'ю радіостанції «Голос Столиці» військовий експерт, екс-заступник начальника Генерального штабу в 2006—2010 роках Ігор Романенко.

Бюлетень підготовлено за участю експертів з НАТО й Школи післядипломної освіти Військово-Морських Сил США, що свідчить про зацікавленість альянсу в реальних реформах українського сектору безпеки. Щоправда, СОБ довго погоджували. Одним з каменів спотикання виявилося питання оптимізації функцій і субординації. А саме — перепідпорядкування начальника Генштабу міністрові оборони (якого затверджує парламент), а не прямо Верховному головнокомандувачу. Цього вимагали західні партнери.

«Переломний момент настав на переговорах у Брюсселі на рівні військового керівництва країн НАТО з начальником ГШ Муженко. У штаб-квартирі НАТО Муженку в ультимативній формі заявили — або прийняття проекту СОБ у запропонованому офісом НАТО вигляді, або відсутність підтримки з боку НАТО й публічна критика України на саміті НАТО. Це подіяло», — пише на ЦЕНЗОР.net редактор сайту, військовий експерт Юрій Бутусов.

Тепер, коли Стратегічний оборонний бюлетень набув статусу документа, є надія системного розвитку військового сектору. Зокрема, має активно розпочатися розроблення програм його реалізації, створення контролюючої структури з моніторингу реформ. Далі аналогічні стратегії підготують для МВС, Нацгвардії, СБУ, Держприкордонслужби, ГУР МО.

До липневого саміту альянсу, на якому Президент України представить СОБ, залишилося не так багато часу. Проте, щоб не втратити довіру й підтримку західних партнерів, за ці місяці в нашій оборонній галузі та її структурах повинні нарешті розпочатися реальні зміни.

Наскільки це можливо за нинішнього керівництва військового відомства? І чи зможе СОБ стати спусковим курком для реформ? Ці питання «Голос України» поставив народному депутату, члену парламентського Комітету з питань нацбезпеки і оборони Дмитру Тимчуку.

— Не може, а має! Це реальний крок уперед. Логіка оборонного планування з урахуванням стандартів НАТО вимагає подальших дій — прийняття профільних програм розвитку збройних сил і озброєнь. СОБ дає ключ до системного розвитку оборонного сектору.

Спроби реформувати наші військові структури за досвідом альянсу робили ще 2005-го, коли Міноборони очолював Анатолій Гриценко. Але тоді перетворення саботувалися на всіх рівнях. Із цією проблемою зіштовхнулися й тепер. Річ у тім, що при зміні системи управління, як це прописано в бюлетені, ліквідуються дублюючі функції МО й Генштабу, змінюється їхня структура, а тому не уникнути скорочення. Генштаб цьому опирався — безробітним бути ніхто не хоче. Можу сказати, у тому, що Стратегічний бюлетень відбувся, велика заслуга нинішнього міністра оборони Степана Полторака. Я вірю, що він просуватиме реформу й далі. Я не ідеалізую військову систему НАТО. Бачив її в дії в Іраку, коли був там у складі українського миротворчого контингенту. Але в нинішній геополітичній ситуації при всіх своїх недоліках Північноатлантичний альянс створив найбільш ефективну систему безпеки. І ми повинні на неї орієнтуватися.

Ольга ВІТЕР.

Дружині загиблого льотчика надали квартиру

Рішення про надання квартири сім'ї загиблого Героя України льотчика Дмитра Майбороди ухвалено на засіданні виконкому Вінницької міськради.

За інформацією департаменту житлового господарства, однокімнатне помешкання розміщено в будинку в новому мікрорайоні обласного центру «Академічний». У 34-річного командира літака Ан-26 Дмитра Майбороди залишилася дружина, дітей у них не було.

35 бойових вильотів у зону АТО здійснив екіпаж під керівництвом майора Майбороди. Транспортний літак перевозив військові та гуманітарні вантажі, матеріально-технічні засоби, на його борту евакуйовували поранених та хворих. 14 липня 2014-го у повітряний лайнер влучила ракета, випущена бойовиками. Командир, утримуючи ушкоджений літак, наказав екіпажу катапультуватися. Тим само надав можливість врятуватися п'ятьом військовим. Команду не виконав тільки помічник командира, найближчий друг і тезко — майор Дмитро Шкарбун. Обидва поховані на Алеї Слави на центральному кладовищі у Вінниці.

Указом глави держави Дмитро Майборода удостоєний звання Героя України (посмертно). Дмитро Шкарбун нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). Військовому літаку Ан-26 бригади транспортної авіації Повітряних сил України присвоєно ім'я льотчика Дмитра Майбороди, передає наш власкор **Віктор СКРИПНИК**.

Самотній протест із синьо–жовтим прапором: два роки потому

У Дружківці відзначили другу річницю акції протесту активіста Анатолія Водолазького, який у захопленому бойовиками «ДНР» місті вийшов на центральну площу з українським прапором. Сміливця схопили і відвезли до Краматорська, де в будівлі міської ради розташували катівню. Тепер громадськість вирішила подати кандидатуру патріота на присвоєння звання «Почесний громадянин міста Дружківки».

— Анатолій простояв із синьо-жовтим прапором рівно 12 хвилин. Його помітили міліціонери-зрадники, які одразу доповіли «деенерівцям». Пенсіонера схопили: як пригадує сам патріот, один із «охоронців» пропонував «грохнути його дорогою», щоб не везти затриманого до Краматорська. «Ні, — відповів інший «охоронець», — там відео знімали, розголос буде, якщо людина зникне», — пригадує голова Товариства імені Олекси Тихого, мешканець Дружківки Євген Шаповалов.

У підвалі Анатолій Водолазький провів кілька діб. Щоранку виводили на роботу — вантажити пісок у мішки. Місцеві мешканці побачили, як літнього заручника примушують до тяжкої праці. Одна жінка кинулася допомагати. Пересічні громадяни дуже співчували, пригадує патріот.

Звільнитися допоміг також випадок. Один із охоронців «пошкодував» пенсіонера: мовляв, гаразд, біжи швидше додому, дорогу знаєш. «Так «мобілка» моя у вас!» — розгубився Анатолій. «Забудь про «мобілку», ти хочеш, щоб тебе розстріляли?». Так заручник опинився на вулиці. Далі — автовокзал, попросився підвезти, водій узяв без грошей...

Нині пенсіонер веде активну волонтерську діяльність. Допомагає військовим і приходить до місцевих школярів на уроки патріотичного виховання. Під час регіонального віче у Дружківці в неділю так само стояв з українським прапором, як і два роки тому. На площу прийшли військові Збройних Сил України, бійці добровольчих батальйонів, представники громадськості міст півночі Донеччини, депутати місцевих рад від демократичних сил.

На постаменті вже немає Леніна, а за національні символи не кидають до катівні. Але активіст застерігає: розслаблятися не варто.

«Найстрашніше те, що зло не покаране. Ті люди, які піднімали російські прапори, «деенерівські» прапори, — вони тепер при владі і намагаються залишитися. Ми не дозволимо їм цього. Просто не дозволимо», — запевнив активіст.

Ліна КУЩ.

На знімку: Анатолій Водолазький (у центрі) під час регіонального віче на центральній площі Дружківки. 22 травня 2016 року.

Фото Євгена ШАПОВАЛОВА.

Учасники АТО отримали наділи

У Рівному міська рада ухвалила рішення про виділення наділів 753 учасникам АТО.

Відтак військовослужбовці, які виконували завдання у зоні АТО, подали заяви на розробку документації на землю під забудову. А днями майже двісті учасників АТО (звільнені у запас і ті, хто нині служить), котрі вже завершили цю процедуру, змогли побачити свої ділянки, дехто виїхав на оглядини сім'єю.

Площа майбутніх місць забудов у межах обласного центру різна: від 5 до 8 соток. А ось родинам тих, хто загинув під час виконання службових обов'язків на сході України, виділено по 10 соток.

Своєї черги на наділи в Рівному чекають ще майже 900 учасників АТО. На відміну від інших обласних центрів, де надання ділянок захисникам відбувається не так жваво, тут тривають заходи з проведення інвентаризації гектарів, щоб учасники АТО могли реалізувати своє земельне право.

Віктор ШУБЕЦ,
підполковник Регіонального медіа-центру МОУ.

На знімку: учасник АТО підполковник медичної служби управління оперативного командування «Захід» Олег Новіков отримав під забудову 5,5 сотки.

Фото автора.

Німеччина фінансово підтримує переселенців

У Дніпропетровській області триває реалізація допомоги переселенцям у рамках співробітництва між Україною та Міністерством закордонних справ Німеччини. Про це на прес-конференції 13 травня розповів радник голови Дніпропетровської ОДА Віталій Литвин. На заході також був присутній Генеральний консул Німеччини в Дніпропетровську Вольфганг Мессінгер.

У рамках співробітництва понад сім сотень родин переселенців стали учасниками програми підтримки від Німеччини. З травня по вересень їм буде надано матеріальну допомогу на придбання продуктів і речей першої необхідності.

— Сьогодні в нас проживають майже 80 тисяч переселенців. Щоб їх підтримувати, облдержадміністрація співпрацює із різними організаціями та міжнародними партнерами. Один із ключових — Німеччина, — заявив Віталій Литвин. — Це й гуманітарна допомога, й економічна співпраця. Сподіваємося на подальшу плідну кооперацію.

Добір учасників відбувався у два етапи протягом двох місяців. Насамперед усі, хто подав заявки, пройшли експрес-опитування. Найбільш нужденні родини було визначено за допомогою комп'ютерної програми. На другому етапі переселенців відвідала комісія, яка на місці оцінила реальну якість їхнього життя.

Цього разу на участь у програмі подали заявки понад дві тисячі родин переселенців. Пройшли прискіпливий відбір понад 700. Протягом п'яти місяців ці громадяни одержуватимуть на кожного члена родини по 660 гривень. Гроші надходитимуть на картку, скористатися якою можна в гіпермаркеті «Метро».

— Наша програма спрямована на задоволення життєво важливих потреб потерпілих, — пояснив Вольфганг Мессінгер. — Від початку конфлікту ми виділили майже 30 мільйонів євро, понад мільйон піде на цю програму. Плануємо й надалі підтримувати тих, хто потребує допомоги.

Добродійники мають намір контролювати цільову витрату своїх коштів. Так, на виділені гроші дозволено купувати засоби гігієни, одяг, посуд і побутову техніку. Категорично заборонено — тютюн, алкоголь і предмети розкоші. Викритим у придбанні заборонених товарів картку заблокують.

Благодійний проект розраховано на рік. Нині розпочалася реєстрація наступної групи учасників. Офіційно в Дніпропетровській області зареєстровано майже 80 тисяч переселенців.

Аркадій АВРАМЕНКО.

Дніпропетровська область.

Познайомилися з традиціями і видатними людьми краю

Військовослужбовці батальйону оперативного призначення Вінниччини, які несуть службу в Луганській області, відвідали Попаснянський районний краєзнавчий музей. Вони ознайомилися з історією краю, його культурними традиціями і видатними людьми. Свої враження бійці залишили у книзі відгуків, подякувавши співробітникам музею за роботу і збережену пам'ять.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: під час огляду музею.

Фото прес-служби Попаснянської РДА.

Луганськ залишився без води

Днями на магістральному водогоні насосної станції «Петрівська» — «Луганськ» діаметром 900 міліметрів сталася аварія, через яку Луганськ і ще кілька населених пунктів, зокрема, й на території, підконтрольній українській владі, залишилися без водопостачання. Складність проблеми в тому, що аварія сталася на дюкері, який пролягає по дну річки Сіверський Донець саме на лінії розмежування. Як пояснили фахівці, для проведення ремонту потрібно перейти на запасний дюкер, який теж проходить по дну. Отже, ремонтним бригадам потрібен доступ до берегової лінії по обидва боки Дінця. Але один берег контролюють українські війська, а другий — бойовики «ЛНР». За словами керівника Луганської обласної військово-цивільної адміністрації Юрія Гарбуза, українська сторона ніяк не може отримати від «ЛНР» погодження на ремонт. Про це інформують спостерігачі моніторингової місії ОБСЄ, які займаються переговорами.

Водночас інформагентства «ЛНР» поширюють інформацію про те, що це «Київ не допускає ремонтників до водогону». Хоча перший заступник директора «Луганськводи» «ЛНР» Ігор Ометов був вимушений визнати, що «українська сторона свою частину пошкодженого в результаті аварії водогону відремонтувала».

Вл. інф.

Розлам проїхав не лише між державами, а й по сім'ях, по душі кожного

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Вони вбивають вас усіх і кажуть: «Ми не винні... не винні»... Ці рядки з пісні Джамали (про депортацію кримських татар — «1944»), яка представляла Україну на «Євробаченні», сьогодні наспівує зі сльозами весь світ. Він знає, що ввічливі «незнайомці», які руйнують щасливі домівки не тільки українців, — це російські найманці. Адже страшний сон путіна (який устами арлекіна жириновського пригрозив світу черговою ядерною бомбочкою) — це сильна й вільна Україна! Росіяни, прокиньтеся, вас обманюють. Москва анексувала Крим для того, щоб зробити з нього військову базу, і нав'язує культ війни. Режим путіна, який відкрив епоху ненависті й нетерпимості, — це не батьківщина. Це не ваша Росія!

Ірина ЯЦЕНКО (Москва, менеджер):

— Побувала в Києві. Я тільки торік отримала закордонний паспорт, і мені хотілося, щоб перший штамп у ньому стояв України. Чомусь мені здавалося, що це буде хорошим знаком. Тільки в Києві, на Майдані, я зрозуміла, навіщо я, власне, затіяла цю поїздку. Це не туристична поїздка. Це паломництво. Мені потрібно було побачити ті місця, де відбулась новітня історія, і Росії в тому числі. На другий день перебування я почала сумніватися: може, я справді націонал-зрадник? Чому в Києві мені дихається вільніше, ніж удома? Може, це уява туриста? Тут національний прапор — це гордість. Вишиванка — гарний національний одяг. Без показухи. А вдома георгіївська стрічка на рюкзаку або сумці викликає глухе роздратування, що переходить у безсилу лють. От чому так?? У чому різниця між Росією та Україною? Знаєте, іноді, буває, намагаєшся зайти в Москві в магазин, кінотеатр або у вокзал. А там подвійні двері. І одні з них неодмінно буде закрито. А після коридорчика відкрито буде не ті, що напроти попередніх, а неодмінно з іншого боку! Щоб обов'язково лабіринт, щоб перешкода! У Києві відкриті обидві двері. Завжди. Хоч би куди зайшов. Як мовиться, відчуйте різницю. Особисто для мене такі дріб'язки дуже важливі. Уже не знаю, чому, але вони кажуть мені про те, що людей тут вважають саме за людей. А не за стадо баранів, яке потрібно неодмінно пасти. Пробачте, нікого не хочу скривдити... Українські поліцейські справді поводяться інакше, ніж у Росії! Їду в маршрутці. Зупинилися на зупинці. Попереду дідок на стареньких «Жигулях», копирсається під капотом. Повз проїжджає поліцейська машина (вони всі тут із проблисковими маячками, але без сирени), зупиняється за «Жигульонком». Із патрульної машини виходить поліцейський, і я розумію, що він підійшов до діда, щоб довідатися, чи може він чимось йому допомогти! Так, ви скажете мені, що й у Росії поліцейські іноді допомагають людям. Різниця в цьому «іноді»... І це дуже прикро... Різниця у дріб'язках. У кількості реклами на вулицях. У графіті на стінах. У кількості магазинів і ларьків — немає на них Собяніна... Давно ви бачили хлопців із гітарами на вулицях Москви? Чому заборонили виступати на Арбаті? Тому що в цьому різниця між Росією та Україною. Якщо сьогодні дозволити співати на Арбаті, завтра люди почнуть співати на Майдані. По-третє. Патріотизм українців видно скрізь. І він абсолютно не дратує. Я півдня дивилася на людей у вишиванках. Це їхня гордість. Справжня любов до батьківщини і традицій.

Події в Києві дворічної давнини — це знак для мене, що й для Росії не все загублено. Що проти диктатури можна й потрібно боротися. І його можна перемогти. Росія нині — це колос на глиняних ногах. Коли він звалиться, я сподіваюся, жертв, як у Києві, не буде. Я дуже хочу в це вірити. Тому що нестерпно дивитися спокійно на світлини Небесної Сотні. Студенти, підприємці, інженери, просто громадські активісти. Зовсім юні, майже діти. І літні. Чоловіки й жінки... Нехай земля вам буде пухом. Без вашої жертви Україна не стала б такою, як тепер. Вільною. Українці не забувають їхній подвиг. Але краще б вони залишилися живі... Я знаю, що в Україні сьогодні не все так просто і гладко, як хотілося б. Але процес пішов. І я впевнена: Україна стане європейською країною. Вільною, незалежною. Демократичною. Спасибі Небесній Сотні... Герої не вмирають!

Олексій ПАВЛОВИЧ (Московська область, журналіст):

— Війна. Верески победобесія, і ще довго. Зайдіть у будь-який підмосковний, тверський, калузький, смоленський, новгородський ліс... Подивіться собі під ноги. Ви побачите скрізь маленькі неоковирні окопчики, а якщо кому не лінькі було взяти в ліс МСЛ — малу саперну лопатку, — то ви одразу відкопаєте й цього окопчика мешканця: череп з каскою й обмотки замість чобіт. Інша країна, втративши стільки мільйонів своїх громадян, поринала б у жалобу й сором, переживала б мовчки найтяжчу військову поразку. А в нас — ні! З кожним роком дедалі більше здорових і вгодованих ветеранів-вертухаїв! І вони обіцяють повторити!

Як виростити плебея? Дуже просто. У людини не повинно бути майна, коріння, грошей, національності, совісті — нічого. Тільки заплічник із милом, блоком Беломору або Паміру та зимовими онучами, якщо завтра заметуть. І так п'ять поколінь підряд. Ось так червоні за сто років знищили російський народ. Не стало народу, і жодні фальшиві свята, церкви, ідеологічні завивання нічого не змінять. Залишилася бидломаса, обмежено розумна. Нею легко керувати, але вона нічого не в змозі сама створити вже. Спочатку відняли Бога, потім землю, потім повбивали всіх, хто носив випрасувані брюки, окуляри, чисте взуття, нижню білизну, вмів підстригати й полірувати нігті, міняв, а не штопав шкарпетки. У радянської людини (совка) не залишилося ні майна, ні культури, ні літератури, не залишилося думок у голові, вона перетворилася на раба. Історія нічого не вчить диктаторів. Можна поневолити будь-який народ, тільки от що робити з ним потім? Так, в імперії залишилися окраїни, де людям дорогий їхній дім, їхня рідна мова, їхня культура. Але стрижня не залишилося. Тому імперія швиденько розбіглася до рідних вогнищ. А росіянам (колишній великоросійській народності), татарам, башкирам, ерзянцям, марійцям, німцям, полякам, що обрусіли, євреям і українцям тощо виявилося нікуди йти. Гарна фраза Симонова «Якщо дорогий тобі твій дім» виявилася порожньою, позбавленою змісту. Квартира в паскудній «хрущовці» навряд чи може вважатися домом, шість соток у заболоченому розпадку навряд чи можна назвати землею, знання визначних пам'яток рідного краю закінчується дорогою у винний магазин, убога зарплата й пенсія здаються верхом людського щастя. Ставлення до релігії, неважливо, до якої — християнської, мусульманської, іудейської, буддійської, обмежується колективною пиятикою на цвинтарі на православний Великдень або на Червону Гірку, що починається заздалегідь на роботі. А добрий дядько в телевізорі показує балтів, фінів, українців, поляків, болгар, сербів, хорватів, німців, які, виявляється, чудово живуть без старшого брата, і по-батьківськи натякає, що, мовляв, час уже їм напаскудити, вже надто в них все добре, чистенько якось. І патріот Вася (Магомет, Мірза і т. д.), зайшовши до свого брудного під'їзду, розуміє, що, так, треба терміново міняти щось. Особливо якщо за це добре платить дядько з телевізора. І йде вбивати своїх братів-українців. А завтра піде вбивати литовців, поляків і т. д. Бо нічого жити не так, як він, не в болоті тобто. Треба всіх підрівняти...

Єгор МАТВЄІЧ (Смоленська область, підприємець):

— Останні два роки різко зросла кількість захворювань страшною недугою. У Російській Федерації й деяких регіонах України число вражених хворобою перевищило всі припустимі норми. Якщо ви виявили в себе кілька з нижчеперелічених симптомів, отже, у вас, найімовірніше, вата головного мозку й необхідно терміново вимкнути телевізор!

Ознаки хвороби:

— ненависть до України, США, Туреччини, ЄС;

— любов до Сталіна і Путіна;

— жага «сильної руки» у владі;

— сприйняття всього європейського (музика, кіно, картини тощо) як брехливого й аморального;

— переконаність у тім, що в Україні владу захопили фашисти, які пригноблюють російськомовне населення і створюють концтабори для жителів Донбасу;

— сприйняття російського народу як найрозвиненішого, морального, духовного, доблесного;

— ви не брали участі у Другій світовій війні, але для вас це головне свято року, носите георгіївську стрічечку;

— неконтрольована лють у відповідь на критику президента РФ;

— приступи «ажтрисет».

Олексій ТИТАРЕНКО (Москва, інженер–конструктор складних форм):

— Мир в Україні не просто важливий, він життєво необхідний обом країнам і народам, адже цей розлам проїхав не лише по кордону держав, а й по кордонам сімей, по душі кожної людини. До останнього не міг повірити, що збереться зграя орків, яка вверне країну в чергову братовбивчу бойню. На жаль, та частина народу в Росії, яка змогла зберегти розум, не змогла запобігти трагедії, що сталася, вставши перед споконвічним «бути чи не бути» Людиною.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

МИ РАЗОМ!

Результатом поразки стане розпад імперії

Перш ніж дати оцінку російсько-українським відносинам, буде правильним, якщо розглянемо ці дві держави окремо й визначимо, що таке Україна і що таке Росія. Україна як суверенна держава, не маючи жодних претензій до своїх сусідів, обравши демократичний шлях розвитку, кинулася у цивілізований світ, а саме в Євросоюз, у співдружності з яким вона бачить своє майбутнє. Не будемо давати окрему характеристику народам, що проживають у цих двох державах, тому що серед усіх народів є й хороші люди, і погані. Краще розглянемо режими, що сформувалися у цих двох державах. Росія, а точніше Російська Імперія, побудована на крові мільйонів і мільйонів людських жертв, не може знайти своє місце на цій Землі. Її історія — постійні війни із сусідніми державами. Війна — це її національна ідея, від якої вона не хоче відмовитися, через що прирікає себе на повільну смерть. Росія не хоче, щоб Україна стала динамічною й розвиненою державою, тому що в цьому разі її недальновидна політика, яка веде свої народи до краху, вийде назовні, а це небажано для правлячого режиму на чолі з Путіним. Жорстокість Російського фашизму краще, ніж будь-кому відома Чеченському народу, який за останніх 25 років втратив понад 300 тисяч своїх громадян. Ми впевнені, що у війні, яку веде Росія проти України, Росія зазнає поразки. Результатом цієї поразки стане розпад Російської Імперії, і народи, що насильно утримуються в її просторі, отримають свободу. Тому ми воюємо на боці України проти Росії. Ми знаємо, що перемога України — це наша перемога.

Абу-Бакар ЛАМРОЄВ, боєць Чеченського добровольчого батальйону імені Шейха Мансура.

«Снова всюду враги

Наш фашизм уже можно
потрогать рукой,
Ведь теперь почти каждый
из нас экстремист.
Этот страшный диагноз нам
дан Яровой
И за слово ответит
последний таксист.
Сапогом полицейским
стучится к нам в дверь,
Наша рабская суть,
что веками жила.
Мы опять закрываем свою
цитадель.
Снова всюду враги, может
даже жена.
Вертухаи, опричники, судьи,
тюрьма
И доносчиков сиплых
огромный отряд.
Нашу Родину, друг, вновь
зовут Колыма,
Лес во мгле и топор,
арестантский наряд...»

Дмитро СВЕРГУН, режисер документальних фільмів, продюсер.

Москва.

«Автор «Бесов», поминая Бога

Великие бескрайние
пространства
Из череды лесов, полей и гор
(За что не жаль с врагами
насмерть драться)
До слёз ласкают россиянам
взор.
«Подумаешь — бродяги
и калеки!
Случается здесь разное
с людьми.
Зато у нас какие, братцы, реки!
Какие чудо-дали, чёрт возьми!»
И автор «Бесов», поминая Бога,
Припадочно входил
в имперский раж:
«Нам предстоит ещё сражений
много!
Константинополь тоже будет
наш!»
Как будто в территориях
вся сила.
За них вести готовы бой
любой...
Но верю: ненасытная Россия
В конце концов подавится
землёй»

Олександр БИВШЕВ, учитель.

Кроми Орловської області.

Нелегальний збут медичних препаратів, обмежених для вільного продажу, викрила СБУ спільно з поліцією в одній з аптек Хмельницького. Під час обшуків правоохоронці вилучили майже 15 тисяч ампул димедролу та понад 2300 блістерів із кодеїновмісними пігулками без будь–якої документації, *інформує наш власкор Ірина Козак*

Прикарпатські вболівальники подарували Національній збірній України з футболу заговорену на перемогу форму. Змочені в гірській річці Прут та скроплені святою водою футболки на недільних урочистих проводах на чемпіонат Європи–2016 вручив спортсменам голова Івано–Франківської ОДА Олег Гончарук, *повідомляє наш власкор Галина Брухаль*

На Донеччині не забувають їхні імена

Делегація з Луцька на чолі з міським головою Миколою Романюком відвідала місто-побратим Волноваху, щоб вшанувати пам'ять бійців 51-ї окремої механізованої бригади, переважно вихідців з Волині, підступно розстріляних сепаратистами 22 травня 2014 року біля селища Благодатне.

Чимало українських бійців дістали тоді тяжкі поранення. Цього дня по всій Волині **(на знімку)** та на Донеччині проходять жалобні заходи. Члени делегації стали учасниками скорботного мітингу біля меморіалу, створеного на місці трагічних подій дворічної давнини, й разом із місцевими жителями вшанували пам'ять убитих тут українських воїнів.

Волиняни також побували в міській раді Волновахи, де передали медикам із дитячих садочків ліки, зібрані підприємствами «Волиньфарм» та «Волиньфармпостач», й іграшки від Волинського обласного благодійного фонду «Дитяча місія. Україна».

Окрім того, у райцентрі відбувся футбольний турнір пам'яті 18 загиблих бійців 51-ї окремої механізованої бригади. Вісім команд ветеранів змагалися за перехідний кубок. Луцьк на змаганнях представляли команди «Аборигени» та благодійного фонду «Волинь-2014». Саме капітан останньої Ігор Лещенко ініціював проведення цього турніру. Переможцем стала команда ветеранів збірної України, в складі якої грали Анатолій Дем'яненко, Василь Рац тощо, другими стали спортсмени з Волновахи, на третьому місці — команда «Аборигени» з Луцька.

На скорботному мітингу на місці загибелі бійців 51-ї бригади виступає міський голова Луцька Микола Романюк.

Фото надане прес-службою Луцької міської ради.

Не могли лучани оминути і воїнів-земляків, які несуть службу на Донеччині. Вони побували у двох частинах, куди привезли вогнегасники, продукти, засоби гігієни, а для потреб штабу — оргтехніку.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото з інтернет-видання «Волинські новини».

Вітчизняні аудіогіди з'являться в Європі

Українська мова незабаром лунатиме в екскурсійних автобусах більшості європейських столиць — над цим сьогодні працює група волонтерів проекту «Guide UA». За підтримки Міністерства інформаційної політики та Міністерства закордонних справ України вони створюють аудіогіди українською мовою.

Перші автобуси з україномовною програмою вийшли на маршрути Праги наприкінці минулого року, нині їх уже чотирнадцять. Ще 18 автобусів на початку травня почали курсувати Вільнюсом, а пізніше з'являться у Варшаві, Кракові, Лондоні, Ризі, Таллінні, Амстердамі та Відні.

Наразі організатори проекту «Guide UA» ведуть перемовини з європейськими музеями, щоб з часом і там впровадити екскурсії українською мовою.

Олена ЛОХМАТОВА.

Часи нескорених тривають

Маршем слави та молитвою в Івано-Франківську відзначили День Героїв. Ветерани визвольних змагань та воїни теперішньої україно-російської війни віддали честь біля могил Січових стрільців, бійців Української Галицької армії, Героїв Майдану та АТО, похованих на Меморіальному кладовищі міста. Вони поклали квіти до символічного Хреста жертвам політичних репресій, священики відслужили панахиду, а далі присутні строєм вирушили до міського парку культури і відпочинку ім. Тараса Шевченка, де для військових було організовано святковий обід.

Також представники ГО «Пам'five» реконструювали бій чоти УПА проти підрозділу нацистських збройних формувань, на який прийшли подивитися сотні іванофранківців та гостей міста **(на знімку)**. А на літній естраді парку відбувся концерт патріотичної пісні.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

ТИМ ЧАСОМ

Марш на честь Дня Героїв відбувся в Тернополі. Понад тисячу містян у вишиванках, розгорнувши синьо-жовтий і червоно-чорний прапори, пройшли вулицями обласного центру. Учасники маршу несли портрети сучасних героїв: Небесної Сотні і загиблих в АТО воїнів. До пам'ятників В'ячеславу Чорноволу, Степану Бандері та Ярославу Стецьку вони поклали квіти. На Театральному майдані відбувся концерт патріотичної пісні.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

РЕГІОН: ЛЬВІВЩИНА

Обговорять перспективи агробізнесу

У Львові з 26 по 28 травня проходитиме Міжнародний форум з розвитку фермерства AGROPORT West 2016. Участь у ньому візьмуть понад 150 компаній.

«Головна мета заходу — дати нові професійні знання та створити нові бізнес-можливості для українських фермерів і виробників агропродукції. Безпосередню увагу приділимо найбільш перспективним напрямам, таким як тваринництво, овочівництво, лісництво, вирощування органічної продукції», — каже директор департаменту агропромислового розвитку Львівської облдержадміністрації Наталія Хміз.

У рамках форуму відбудеться II Національний конкурс шеф-кухарів «День національної кухні», у якому візьмуть участь 100 шеф-кухарів. Для приготування страв вони використовуватимуть вітчизняну фермерську продукцію.

Юні науковці привезли перемогу з–за океану

Українська команда виборола три основні нагороди та дві спеціальні відзнаки на IV Міжнародному форумі IFSES 2016 (International Forum for Science and Engineering Students), який нещодавно відбувся у місті Гвадалахара (Мексика). Зокрема, вихованець Малої академії наук Андрій Рабець посів перше місце, а учениця 10 класу технологічного ліцею Марія Крокіс зі Львівщини отримала спеціальну відзнаку факультету інженерії. Про це повідомили у прес-службі ОДА. На форумі власні наукові та технічні проекти представили 150 юних науковців з України, Казахстану, Мексики, Словенії, Палестини, Колумбії та інших країн.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Пільговий проїзд на залізниці опинився під загрозою

Як вже повідомляв «Голос України», на Сумщині шукають способи фінансового забезпечення пільгового проїзду в автобусах приміського та міжміського сполучень. Особливо актуальною є ця проблема для учасників АТО, тож щодо них прийнято спеціальну обласну програму. Однак пільгового проїзду на залізничному транспорті вона не стосується.

На засіданні профільної депутатської комісії облради ухвалили рішення, згідно з яким залізничникам для безплатного перевезення пільговиків гроші не виділятимуть. Депутати розглянули відповідне звернення Сумської дирекції залізничних перевезень і відмовили у клопотанні про виділення коштів. Залізничники тим часом підкреслюють, що із державного бюджету пільгові пасажироперевезення також не фінансують.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

ЦИФРА

309 топонімічних назв будуть замінені в Миколаївській області. До Дня Незалежності перейменують вулиці, сквери, площі, а також демонтують 100 пам'ятників та меморіальних знаків на честь діячів радянської епохи.

Кирило РИЖАНОВ.

Збільшується імпорт та експорт

Суб'єкти господарської діяльності у квітні цього року здійснили оформлення переміщених товарів через митний кордон України в зоні діяльності Львівської митниці на суму майже 6,48 млрд. гривень. Це значно більше, ніж було у березні, повідомляють у прес-службі Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області. Підприємці імпортували товарів на суму приблизно 4,24 млрд. грн., експорт сягнув 2,25 млрд. гривень.

Вл. інф.

Уже знають, де влаштують свій дім

Ще 116 учасників АТО з Бердичева довідалися, де саме отримають земельну ділянку. Це визначили шляхом розіграшу: діти витягували з двох прозорих скляних ємностей прізвища претендентів і номери земельних ділянок. 23 учасники, які дістали поранення, брали участь у розіграші позачергово: вони обов'язково отримували ділянку. Іншим довелося сподіватися на везіння, адже на 116 ділянок було 259 претендентів.

Торік у Бердичеві першочергово 50 земельних ділянок для індивідуальної житлової забудови отримали сім'ї загиблих та поранених в АТО, землевпорядну документацію їм було виготовлено за кошти міського бюджету.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Житомирська область.

На Вінниччині в сезон цукроваріння працюватимуть усі шість діючих заводи (УНН)

Пішим ходом у столицю заради порятунку поліклініки

У Києві, біля Кабінету Міністрів, відбулася акція «Припиніть знищувати поліклініки!». Її організували медики лінійної поліклініки залізничної станції Ромни, що на Сумщині, які прийшли до столиці пішим маршем понад 250 кілометрів. Тепер тут вимагають від високопосадовців зберегти для них роботу і медичне обслуговування працівників залізничного транспорту.

Як пояснили нам пікетувальники, цю відомчу медустанову лихоманить з початку року. З 1 січня не виплачували співробітникам зарплату, хоча заклад працював. А 19 травня рішенням Ромненської міської ради ДЗ «Лінійна поліклініка станції Ромни Південної залізниці» було ліквідовано взагалі.

Голова Вільної профспілки підприємців України Валентина Коробка повідомила, що до столиці прибуло 35 медиків та працівників закладу. Їхнього керівника — головного лікаря поліклініки — звинувачують у самоуправстві, на нього заведено кримінальну справу. А люди лише вимагають дотримання Конституції.

До пікетувальників вийшов один із заступників міністра охорони здоров'я. Однак конструктивного діалогу не вийшло. Посадовець спромігся запропонувати їм лише створення спеціальної комісії, яка в усьому розбереться.

Така позиція медиків не влаштовує, тож вони збираються під Кабміном розбивати намет і оголошувати голодовку.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Технічний прогрес рушив на курортний пляж

Курортний Генічеськ цьогоріч може претендувати на звання міста найдешевшого приморського відпочинку. Для відпочивальників, котрі приїхали сюди «дикунами», бажаючи позасмагати на березі Азовського моря, вартість проживання у приватному секторі стартує від п'ятдесяти гривень за добу, повідомив «Голосу України» міський голова Олександр Тулупов. Щоправда, за квартиру або частину будинку з люксовими умовами вже треба заплатити щонайменше вчетверо більше.

Натомість абсолютно безплатним для всіх залишається міський пляж Генічеська, де нині уже завершуються підготовчі роботи. Тут збудували хвилеріз 2,5 метра заввишки, щоб у шторм пісок не змивало, і викладають декоративну плитку в синьо-білих кольорах. Але й це ще не все: незабаром на березі працюватимуть точки підключення до швидкісного Інтернету.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Фестиваль танців присвятили талановитій землячці

У Полтаві два дні тривав традиційний фестиваль індійського класичного сольного танцю. Фундатори центру українсько-індійської дружби «Шанті» організували його вшістнадцяте.

Крім господарів, учасниками творчого змагання стали танцюристи-аматори з Києва, Харкова, Кременчука, Миколаєва та представники індійської діаспори. Його присвятили пам'яті юної і надзвичайно талановитої полтавської художниці Саші Путрі, котра захоплювалася індійською культурою і померла від невиліковної хвороби крові в одинадцятирічному віці.

Найкращих танцюристів нагороджували почесні гості — посол Індії в Україні Манодж Кумар Бхарті та його дружина.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

На знімку: учасники фестивалю з послом Індії в Україні та його дружиною.

Фото автора.

«Барвінок» віддав свій подарунок військовим

Діагностичний апарат УЗД вартістю 16 тисяч євро передали військовому шпиталю Сєвєродонецька на Луганщині вихованці Вінницького міського центру художньо-хореографічної освіти для дітей та юнацтва «Барвінок».

За словами вінницької волонтерки Юлії Вотчер, яка доправила апарат до шпиталю, він вкрай потрібен для обстеження бійців. Директор центру «Барвінок» заслужений діяч мистецтв України Петро Бойко уточнив, що прилад їм подарували побратими з Польщі. Однак у «Барвінку» його не використовували. Вирішили, що він більше знадобиться у зоні АТО.

— Для повного комплекту УЗД-апарата потрібен ще принтер, — уточнив Петро Бойко. — Придбали його за кошти від концертів. Протягом шести місяців колектив дав 14 благодійних виступів.

У центрі «Барвінок» діє 70 гуртків та класів, у яких удосконалюють свою майстерність понад півтори тисячі дітей від 5 до 17 років. Найвідомішим є танцювальний колектив з однойменною назвою «Барвінок». Він об'їздив з гастролями 20 країн. Його заслужено удостоєно звання народного.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

«Поетичний травень» вручить премії

Минулоріч «Голос України» розповідав про намір увічнення пам'яті відомого запорізького поета-гумориста, драматурга, публіциста, громадського діяча і постійного автора нашої газети Петра Ребра. Завдяки ініціативній групі на чолі з колишнім міським головою Олександром Головком в обласному центрі вже є вулиця Петра Ребра.

Засновано й літературну премію імені відомого земляка і вже названо перших лауреатів. Серед них — науковець Микола Білокопитов, акторка Ольга Стадніченко, народний артист України Юрій Бакум та Олена Муха.

Нагороди лауреати отримають під час гала-концерту традиційного, заснованого Петром Ребром ще у 1964 році, літературного свята «Поетичний травень».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

У п'ятиповерхівці вибухнув газ

В Одесі в житловому будинку пролунав вибух. За попередньою інформацією, його причиною став побутовий газ. Вибуховою хвилею й вогнем пошкоджено сім квартир: зруйновано перегородки, балкони та віконні рами й двері.

Рятувальники, що прибули на місце події (**на знімку**), евакуювали мешканців будинку. Вогонь швидко ліквідували. Коли розбирали завали, виявили трупи 67-літнього чоловіка й 90-річної жінки. Травми різного ступеня тяжкості одержали четверо осіб, зокрема шестирічна дитина. Усіх їх доправлено в медичні установи. 22 особи, житло яких постраждало, розміщено в готелі «Центральний». Питання про відновлення зруйнованих квартир вирішуватиметься після проведення всіх необхідних експертиз.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото надане прес-службою ГУ ДСНС України в Одеській області.

СПОРТ

Визнання Марії Музичук!

Жіноча комісія Міжнародної федерації шахів (ФІДЕ) оголосила володарку нагороди «Каїса» для кращої шахістки світу. Нею стала українка екс-чемпіонка світу 23-річна Марія Музичук.

Минулий рік був успішним для українки. Вона виграла чемпіонат світу за нокаут-системою, який відбувався у Сочі з березня по квітень. Після цього успіху Марії було присвоєно звання міжнародного гросмейстера серед чоловіків.

Торік Музичук посіла друге місце на першому етапі жіночого Гран-прі ФІДЕ, який відбувся у Монако. В активі Марії також золота медаль за кращий результат на першій шахівниці на європейському командному чемпіонаті-2015 у Рейк'явіку (7 очок з 8).

Додамо, що Марія Музичук стала володаркою «Шахового Гетьмана-2015», де вітчизняні гросмейстери визначають кращу шахістку України.

Ломаченко відмовився від титулу, але...

Бокс. Промоутерська компанія Top Rank повідомила, що перші два номери рейтингу WBO мексиканець Оскар Вальдес (20-0, 17 КО) й аргентинець Мартін Руеда (26-0, 23 КО) боксуватимуть за титул чемпіона світу за версією цієї організації в напівлегкій вазі.

Це означає, що українець Василь Ломаченко відмовився від цього пояса. Але Василь боксуватиме за титул WBO. Тільки в іншій категорії — другій напівлегкій вазі — проти пуерторіканця Романа Мартінеса 11 червня.

А бій Вальдес — Руеда відбудеться 23 липня в Лас-Вегасі в андеркарті поєдинку за титул WBC у суперлегкій вазі між чинним чемпіоном українцем Віктором Постолом і американцем Теренсом Кроуфордом.

Перевага мотивованим виконавцям

Футбол. Тренер київського «Динамо» Сергій Ребров розповів, чому новачок команди форвард Олександр Гладкий буде корисний колективу:

«Можу сказати тільки одне: я прагну працювати з мотивованими футболістами. Й Олександр Гладкий саме один із таких виконавців. Певен, він допоможе нашій команді й буде корисний їй.

Коли у спортсмена закінчується контракт, він сам вільний обирати свою подальшу долю. Ми з ним, звичайно, говорили перед підписанням контракту, але теми, чому він залишив «Шахтар», не чіпали. Найголовніше — в нього є бажання й мотивація грати на високому рівні. Щодо «Шахтаря», то тільки сам Олександр зможе пояснити, чому не залишився в Донецьку».

Лише результати

Першість країни. Перша ліга. 28-й тур. «Полтава» — «Оболонь-Бровар» (Київ). 1:2. «Миколаїв» — «Суми». 3:1. «Нафтовик» (Охтирка) — «Черкаський Дніпро». 0:1. «Нива» (Тернопіль) — «Іллічівець» (Маріуполь). -:+. «Авангард» (Краматорськ) — «Зірка» (Кіровоград). 0:2. «Динамо-2» (Київ) — «Гірник-Спорт» (Комсомольськ). 1:1. «Десна» (Чернігів) — «Тернопіль». 1:1. «Геліос» (Харків) — «Гірник» (Кривий Ріг). 2:1.

«Зірка» — 62 очки, «Оболонь-Бровар» — 51, «Черкаський Дніпро» — 49, «Іллічівець» — 47, «Гірник» — 46, «Геліос» — 45, «Миколаїв» — 38, «Десна», «Нафтовик» — по 37, «Полтава» — 35, «Гірник-Спорт», «Динамо-2» — по 33, «Авангард» — 32, «Суми» — 27, «Тернопіль» — 22, «Нива» — 7.

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Понад 10 тисяч паломників із усієї України взяли участь у прощі до Крехова на Львівщині (Христина ГОРОБЕЦЬ)

Східноукраїнський університет: власні зусилля підкріплюються міжнародною допомогою

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, що півтора року тому переїхав з Луганська до Сєвєродонецька, напередодні свого вікового ювілею, практично розпочинає нове життя. Нещодавно колектив відзначено на Київській міжнародній виставці «Сучасні навчальні заклади». Він єдиний серед 28 переміщених отримав Гран-прі «Лідер науково-технічної діяльності». За активну присутність науковців університету у наукометричній базі Scopus виш нагороджено мертифікатом «За якість наукових публікацій», золотою медаллю в номінації «Психологічна підтримка дітей та молоді, що перебуває в складних ситуаціях», Почесним дипломом «За мужність і самовіддачу в збереженні творчих надбань вітчизняної освіти в умовах військової агресії».

Показово, що СНУ продовжує брати активну участь у дев'яти міжнародних освітніх асоціаціях. Серед них — Велика хартія європейських університетів (м. Болонья, Італія), Міжнародна асоціація університетів (м. Париж, Франція), Європейська асоціація університетів (м. Брюссель, Бельгія). Він виконує майже 130 угод про співробітництво із закордонними навчальними закладами, науково-дослідними та іншими організаціями тридцяти країн. Найбільш плідною є робота з міжнародних програм «Mobility International USA» (з питань інклюзивної освіти), «Програма Фулбрайт в Україні», «Hermes», «Erasmus+», «Erasmus Mundus» тощо.

Колись СНУ починався з машинобудівного інституту, тісно пов'язаного із залізничним транспортом. Сьогодні його участь у Глобальній мережі університетів цієї галузі **(Global Network of Railway Universitites)**, що сприяє професійній підготовці в спільних проектах, навчальних програмах і курсах, продовжується. Кафедра «Прикладна механіка та металургія» співпрацює з науковцями Німеччини та Великобританії. Студенти проходять практику на західних промислових підприємствах. Використовується сучасна ліцензійна програма комп'ютерного моделювання ливарних процесів WinCast, що отримана як грант. На жаль, сьогодні можливості університету, через відомі причини, обмежені. Тому так важливо, що він отримав кілька грантів від міжнародних донорів.

— Найбільший із них, — розповідає ректор університету, доктор технічних наук, професор Ольга Поркуян **(на знімку)**, — становить 529 тисяч євро. Його призначення — відновлення функціонування евакуйованого вишу. Завдяки цьому інноваційному грантовому проекту (де використовуються й кошти самого університету), а також підтримки USAID, ПРООН, Британської Ради, інших організацій паралельно з навчально-науковим процесом ми розгорнули відновлення потужного навчального комплексу.

Це відбувається головним чином на базі місцевого філіалу університету з його навчально-лабораторними корпусами, гуртожитками (вони є не тільки в Сєвєродонецьку, а й у Рубіжному). Зрозуміло, для теперішніх майже тисячі співробітників та вчетверо вищої кількості студентів потрібно набагато більше. Отже, проводяться відповідні ремонтні, оздоблювальні роботи. Зокрема, два поверхи великого головного корпусу колишнього філіалу, що з різних причин простоювали, тепер будуть використовуватися.

Особливу увагу звернули на енергозбереження. Встановлено автономні котельні з регулюючими системами для оптимізації температурних режимів, нові вікна тощо. Це дає змогу майже вдвічі зменшити витрати на обігрів приміщень. Ефекту додасть і утеплення фасадів. Заощаджені гроші підуть на вдосконалення роботи, навчання та побуту.

Крім того, оновили робочі місця викладачів. Більш комфортні умови отримують і студенти. Основні плани за грантом ЄС близькі до виконання. Хоча, по суті, це тільки початок. Водночас умови, що склалися, відзначає ректор, стимулювали розвиток дистанційної форми навчання. Для цього вже придбано комп'ютерну, мережеву та офісну техніку.

— У нас є всі можливості стати провідними в цьому напрямі, гнучко адаптуватися до студентів із різними можливостями, — каже Ольга Вікторівна. Університет — це інтелектуальний центр регіону. — Від його діяльності, від того, які молоді кадри він готує, залежить майбутнє Луганщини, її розвиток. Тобто націлюємося на досить амбітні та масштабні завдання. Але спочатку — буденна проза. Наявних площ все-таки бракує, — тому структуру вишу пристосовуємо до них. Складніше із житлом, бо більшість студентів вимушені знімати квартири. Згодом вирішимо й це питання.

Триває пошук шляхів отримання нового наукового обладнання. Тут університет спирається на програму «Горизонт-2020». Подали грантові заявки. У перспективі — впровадження нових технологій, створення відкритого університету. Досягнення цієї мети, підкріплене міжнародною підтримкою, надає оптимізму, творчої енергії науковцям, викладачам, аспірантам, студентам. Вони вибороли й виборюють малі гранти за освітніми проектами, програмами стажування за кордоном, розвитку студентського самоврядування. Інтеграція в європейську систему освіти набирає обертів.

Оскільки в регіоні розвинуті хімічна, електронна промисловість, енергетика, орієнтуються на отримання сучасного дослідницького обладнання. Воно стане у пригоді для захисту нових дисертацій, одержання чергових патентів на винаходи та впровадження їх у виробництво. За великим рахунком, ставиться за мету зупинити відтік наукових кадрів, молоді. А їх є чим зацікавити, — до того ж нашими, українськими інноваціями. Східноукраїнський національний університет плідно співпрацює і з Національною академією наук України. Торік за ініціативою кафедри «Прикладна механіка та металургія» підписали договір про створення єдиного освітньо-професійного та науково-технічного комплексу з Фізико-технологічним інститутом металів та сплавів НАНУ.

Отже, можна сподіватися на новий імпульс в науково-технічному розвитку краю.

Семен ПЕРЦОВСЬКИЙ,
заслужений журналіст України, секретар регіональної організації НСЖУ.

Сєвєродонецьк.

Фото надано автором.

Врятований бійцем–героєм страус висидів потомство

ЖИТТЯ ТРИВАЄ

У Полтавському обласному еколого-натуралістичному центрі учнівської молоді вперше з'явилися на світ маленькі страусенята. Висидів їх і, власне, став татусем трьох кумедних смугастиків тамтешній улюбленець — австралійський страус ему на прізвисько Кабул.

Про тернистий шлях цього «переселенця» з Донбасу в Полтаву наша газета вже розповідала. Нагадаємо, що після того, як господар маєтку з живою екзотикою втік від війни, страус був фактично приречений... Подарував йому життя боєць-доброволець, командир розвідувально-штурмової групи Валерій Боняківський. Саме він опікувався птахом, який «угнїздився» на одній із тимчасових баз добровольців. Свою групу вони жартома називали «підрозділом бойового страуса».

Невдовзі, в жовтні 2014 року, розвідник помер від втрати крові після тяжкого поранення внаслідок обстрілу позицій наших бійців ворожою артилерією. Та ще за життя Валерій просив матір, Марію Карпівну, забрати їхнього «бойового» страуса в рідну Полтаву. Після загибелі сина вона за допомогою його друзів виконала той заповіт і «поселила» страуса, якого бійці нарекли Федею, у згаданий центр. Попросила тільки називати птаха Кабулом — такий був на фронті позивний її сина...

Страус одразу став улюбленцем відвідувачів цього своєрідного зоопарку посеред Полтави й невдовзі склав пару одній із двох самок «своєї» породи, які мешкали тут. Тим паче що працівники центру якраз мріяли про «кавалера» для них із прицілом на майбутнє потомство. Їхні сподівання виправдалися. У грудні минулого року самка почала нести темно-зелені яйця, кожне з яких мало вагу понад 400 грамів. У березні господарі поклали 9 яєць у гніздечко для Кабула (в цих птахів потомство висиджує самець). А через 52 дні, на початку травня, з них вилупилися троє страусенят!

Такий відсоток заплідненння та виживання заходів фахівці центру вважають неабияким успіхом. Надто з огляду на те, що яйця хоча й в утепленому, та все-таки дерев'яному будиночку для страусів знаходили в люті морози. Отже, вони могли просто підмерзнути. На жаль, не дочекалася своїх діток їхня мама. Через перелом лапки ветеринарам довелося її приспати. Однак свої батьківські обов'язки Кабул виконував і виконує бездоганно.

Як тоді, коли майже два місяці поспіль сумирно, майже не відволікаючись навіть на харчування, сидів на тому гніздечку, так і тепер, коли троє його діток бігають у садку просторим вольєром. Їхній тато квочку, звісно, не нагадує, та маленьких нащадків опікає постійно. Всіх охочих підійти до них надто близько, у тому числі й журналістів із фотоапаратами та відеокамерами, відганяє загрозливими звуками...

Пташенята, з усього видно, почуваються чудово. Найчастіше їх можна побачити біля тата чи посуду з кормом. За словами завідувачки відділу сільського господарства центру Марії Валюх, годують смугастих пухнастиків переважно вітамінізованими комбікормами, подрібненим зерном і травичкою. Та зелень у вольєрі вони й самі щипають постійно, заодно пізнаючи світ. Зрештою, їхній раціон через два тижні після народження практично не відрізнявся від дорослого. А через два місяці страусенята вже обходитимуться без опіки татуся...

До речі, друга самка, що досить жорстко конкурувала із суперницею за потенційного «нареченого», як і раніше, перебуває в сусідньому вольєрі. Та оскільки, певно, «ревнує» Кабула і до пташенят, через її досить агресивну поведінку довелося звести вищу та щільнішу «завісу» між вольєрами. Марія Валюх сподівається на те, що пізніше, коли Кабул виконає свої батьківські обов'язки, дорослі страуси все-таки порозуміються...

Поки що всі вони тішать відвідувачів центру, яких після переселення сюди Кабула, який одразу став «телезіркою», значно побільшало. А від маленьких страусенят, яких тут раніше ніколи не бачили, і діти, й дорослі просто у захваті. Ще частіше приходить сюди тепер Марія Боняківська. Нерідко бере із собою світлини, на яких її ще живий син поруч зі страусом на Донеччині... До «дідусевого» птаха та його діток приходить і її правнук, тобто внук Валерія, зі своєю мамою. Тож життя триває. І живе пам'ять про полеглого героя, котрий не зачерствів душею навіть на фронті.

Кабул зі своїм потомством.

Марія Боняківська із світлинами, на яких поруч зі страусом її ще живий син...

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

Подружжя Бойків зі Слов'янська прийняло у свою багатодітну родину сиріт із Горлівки

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пам'ятаю, у малюків були обморожені ручки й ніжки, на стопах рани: вони тривалий час ходили вулицями без взуття.

Через кілька місяців після цього, взимку 2009 року, наша молодша дочка Юля захворіла на застуду, і ми опинилися в дитячій лікарні. В тому самому відділенні лежав «відмовник» Вітя: у віці двох років він важив лише сім кілограмів і не вмів ходити. Я одразу вирішила, що заберу малюка додому.

Поговорила із чоловіком, він мене підтримав. Пішли разом до служби у справах дітей, а там повідомляють: у Віті є п'ятирічний братик Дмитрик, він перебуває у приймнику-розподільнику. Не роздумуючи ні секунди, я відповіла: «Ми беремо цих діток». Поперших було складно: хлопчики важко звикали до нових умов. Якщо Вітя бачив шматок хліба, одразу ховав його за пазуху… Для Дмитрика найняли репетиторів, почали готувати його до школи. Неймовірно: дитина, якій лікарі поставили діагноз «відставання у психічному розвитку», стала вчитися на «відмінно», англійську мову знала найкраще за всіх у класі!

Через два роки мені зателефонували зі служби у справах дітей: «Із неблагополучної родини забрали трьох дітей. Якщо не влаштуємо в родину, вони потраплять до інтернату». «Який інтернат? — кажу. — Ми їх забираємо!» Тоді Наташа вчилася в третьому класі, Оля — в другому, а їхній братик Сергійко — в першому. Діти абияк могли писати, а ось рахувати не вміли. Не знали елементарних речей. Пам'ятаю, ми купили Сергійкові костюм, а він з подивом став смикати за ґудзики: «Це що?» Потім Наташа пояснила, що раніше з одягу в нього були тільки штани на резинці й футболки.

Ми знову найняли репетиторів і за рік підтягли дітей так, що ті стали одними із найкращих учнів у класі. Вони дуже легко ввійшли в нашу сім'ю. На той момент я тільки-но народила молодшого синочка Тимура, і Оля з Наталочкою допомагали мені його няньчити. А Сергійко ніяк не міг насититися маминою ласкою, усе просив: «Ненько, поцілуй мене ще один разок!»

Потім почалася війна. Ми із чоловіком були в Києві на конференції із проблем прийомних сімей. Тоді й почули, що сепаратисти захопили Слов'янськ. Пам'ятаю, у мене підкосилися ноги, схопила чоловіка за руку: «Треба додому, там діти…» Ви, напевно, чули про гору Карачун? А наша гора — Торець — наступна. В нас над головами практично безупинно літали снаряди. Одного разу синок Тимур від страху так притулився до землі, що я насилу його відірвала. Відтоді він дуже боїться гучних звуків. Якщо десь працюють молотком, Тимур біжить до мене: «Мамо, це бомба?»

Обстріли були такі, що ми боялися відпускати дітей до школи. Думали: куди б їх вивезти? І тут зателефонували із благодійного фонду: «Ми евакуюємо із зони АТО багатодітні родини». Для Олі, Дмитрика, Наташі, Віті й Сергійка штаб придбав путівки до дитячого оздоровчого табору, а Юля і Тимур залишилися з нами. Співробітники гуманітарного фонду вмовляли нас їхати до Києва, де влаштували тимчасовий притулок для біженців з дітьми. Але ми відмовилися. Адже Святогірськ, де діти відпочивали у таборі, розташований за тридцять п'ять кілометрів від нашого селища. Зона бойових дій зовсім поруч, а раптом щось? Думали так: якщо, не дай Боже, у Святогорську почнуть стріляти, ми з Олегом сядемо в машину, заберемо дітей — і все.

Утім, нікуди ми не виїхали й пробули тут усі 84 дні окупації. У квітні 2014 року ми отримали останні соцвиплати (потім їх заморозили, і люди кілька місяців сиділи без копійки), і я на всі гроші закупила борошно, цукор, соняшникову олію, тушонку. «Будуть соцвиплати чи ні, «білі» прийдуть чи «червоні», а дітей годувати треба», — пояснила чоловікові. У регіоні вже почалася смута: було зрозуміло, що добром це не скінчиться.

Тільки-но почастішали обстріли, єдиний на все селище продуктовий магазин закрився. А тут стільки людей зі Слов'янська прибуло! Матусі, діти, люди похилого віку… Усе хотіли їсти, а харчів не було де купити. Тоді я почала пекти хліб і роздавати його переселенцям. Ділилася всім, що в нас було: картоплею, крупами, домашньою консервацією. Я розуміла, що окупація і голод можуть затягтися, і поспішала заготовити побільше «закруток». Уявіть картину: навколо рвуться снаряди, а я стою на вулиці й консервую огірки…

Снаряди зруйнували лінію електропередач, і селище залишилося без світла. Тоді неабияк став у нагоді наш електрогенератор. Щоправда, бензину йшло багато, а купити його було ніде. І тут на околиці селища з'явився блокпост української армії. Ми із чоловіком поїхали туди: «Хлопчики, дуже потрібний бензин». «Зробимо!» Військовослужбовці різних підрозділів домовлялися між собою, і до нас додому регулярно приїжджала машина з паливом.

У липні 2014 року, коли звільнили Слов'янськ, ми забрали дітей із табору, дорогою купили величезний торт і поїхали додому — відзначати радісну подію.

Війна пробудила в нас величезне бажання допомагати людям. І коли знову зателефонували зі служби у справах дітей і повідомили, що двом братикам з Горлівки потрібна сім'я, ми із чоловіком не змогли залишити сиріт без нашої підтримки. До війни дев'ятирічний Андрійка та 13-річний Сашко жили в горлівському інтернаті. Там їх часто відвідувала тяжкохвора мама, але після перших обстрілів вона пропала безвісти. Потім Сашко розповідав мені, що вихователі інтернату розбіглися, залишилася тільки медсестра. Вона водила дітей у погріб, і там вони разом чекали, коли закінчаться бомбардування.

«Одного разу приїхали «денеерівці» й на машинах перевезли нас у велике бомбосховище, — розповідав Сашко. — Дорогою семеро дітей кудись зникли. Ми запитували: «Де вони?», але нам ніхто не відповідали. Якось був дуже сильний обстріл, і тоді один дядько сказав іншому: «Треба терміново передати дітдомівських українській стороні, а то їх тут повбиває». Так Сашко й Андрійко опинилися в Красному Лимані, де десять місяців прожили в центрі психологічної реабілітації.

До речі, днями подзвонила психолог із Красного Лиману, стала розпитувати, як там Сашко й Андрійко. «Обидва вчаться добре, — кажу. — Сашко виборов призові місця на районній олімпіаді з біології і географії». «Ви про кого зараз кажете?» — уточнила психолог. — «Про Сашка». — «Не може бути! — вигукнула жінка. — Адже він так погано вчився». А через кілька місяців життя в люблячій родині став відмінником!

Коли ми забирали хлопчиків із Красного Лиману, на Сашкові була заношена до дірок футболка й рвані гумові шльопанці. Поїхали на базар, накупили хлопцям джинсів, яскравих сорочок, кросівок. Андрійко поставився до обновок спокійно, а Сашко аж розцвів від щастя. Гарно вбрався — інша людина! Я обійняла його за плечі й кажу: «Чоловік повинен бути не тільки доглянутим, а ще й розумним. Нумо підтягувати навчання». Нам із чоловіком не довелося примушувати Сашка вчитися. Він сам шукав матеріали в Інтернеті, писав реферати, читав додаткову літературу… Тепер не можу нарадуватися його успіхам.

Проте дехто нас засуджував. Люди різні, самі знаєте, і дехто докоряв мені: «Як ви могли взяти дітей сепаратистів?» «Мені однаково, звідки дитина — з мирної чи окупованої території, — відповідала я. — Діти завжди залишаються дітьми, і всім потрібна сім'я».

Одного разу сіли всі разом обідати, а 13-річна Наташа каже: «Тепер у нас шість хлопчиків і три дівчинки. Мамо-тато, добудуймо будинок і візьмімо ще трьох дівчаток, щоб усіх було порівну». Річ у тому, що ми з чоловіком мріємо відкупити половину будинку в іншої родини (вона виїхала в Крим). Якщо вийде, візьмемо ще дітей. А якщо не вийде… напевно, все одно візьмемо.

Нещодавно в Наталочки проявилася алергія, і дочку госпіталізували в лікарню. Приходжу її провідати, а Наташа в сльозах: «Мамо, усиновімо малюка! Він зовсім маленький, і в нього нікого немає». Взяла мене за руку й привела в палату, де лежав півторарічний Рома з дитячого будинку. «Ваша донька постійно няньчиться з Ромочкою, — повідомили мене медсестри. — Купує йому сік і печиво». Я була рада це чути: виходить, моя донечка росте доброю, чуйною до чужого лиха.

Пішла я до головлікаря, стала розпитувати про малюка. З'ясувалося, що в іншому відділенні лікарні лежить трирічна Ромина сестричка. Їхня матір пішла з ополченцями на територію так званої «ДНР», а дітей залишила тут. Через те, що мати значиться в розшуку, малята не можуть одержати статус сироти. А без цього закон не дозволяє брати їх під опіку чи всиновляти. На жаль, у Донецькій області зараз багато таких діточок, які осиротіли через війну.

Велика родина Бойків.

Вероніка КРИЛОВА (за матеріалами програми «Сирітству — ні!».

Фото надано Фондом Ріната Ахметова.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Окупована спадщина, або Проблеми спадкування у «ДНР»/«ЛНР»

Після початку антитерористичної операції наша сім'я вимушена була переїхати на підконтрольну українській владі територію. Наприкінці квітня цього року ми дізналися про смерть батька, який залишився проживати в місті Макіївка Донецької області. Поряд із моральними стражданнями ми зіткнулись із нерозумінням чиновниками нашої проблеми, пов'язаної із прийняттям спадщини. Поясніть, що робити спадкоємцям в такій ситуації.

Ольга, *Запоріжжя.*

Основною причиною усіх правових бід громадян, котрі перебувають у зоні АТО, є те, що документи, які видаються окупаційною владою, не визнаються Україною та не мають юридичної сили. Нотаріусам, які відігравали основну роль в оформленні спадщини, на території зони АТО було заблоковано доступ до Спадкового реєстру до закінчення антитерористичної операції на сході України.

Наказом Міністерства юстиції України «Про невідкладні заходи щодо захисту прав громадян на території проведення антитерористичної операції» встановлено, що нотаріальні дії та державну реєстрацію речових прав та їх обтяжень на нерухоме майно, яке розташоване на території окупованих територій, здійснюють, відповідно, державні реєстратори речових прав на нерухоме майно органів державної реєстрації прав і приватні та державні нотаріуси неокупованих районів Луганської та Донецької областей відповідно до законодавства.

Законом України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» було встановлено, що в разі, якщо останнім місцем проживання спадкодавця є населений пункт, на території якого органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, **місцем відкриття спадщини є місце подання першої заяви**, що свідчить про волевиявлення стосовно спадкового майна, спадкоємців, виконавців заповіту, осіб, заінтересованих в охороні спадкового майна, або вимоги кредиторів. Простою мовою, спадкоємці можуть звернутися до будь-якого нотаріуса на території України, підконтрольній українській владі, із заявою про прийняття спадщини.

Для того, щоб звертатись до нотаріуса із заявою про прийняття спадщини, як мінімум необхідно отримати свідоцтво про смерть спадкодавця. Проте на території АТО призупинено проведення державної реєстрації актів цивільного стану, в тому числі й видачу свідоцтв про смерть. Проведення реєстрації актів цивільного стану здійснюється будь-яким відділом державної реєстрації актів цивільного стану, що знаходиться за межами окупованої території. Довідки про причину смерті чи інші «документи», видані окупаційною владою, не створюють жодних правових наслідків та не реєструються у відповідних реєстрах. У даній ситуації спадкоємцям слід ініціювати судовий процес для отримання рішення суду про встановлення факту смерті спадкодавця. Рішення суду за результатами розгляду справи не замінює собою свідоцтва про смерть, а є лише підставою для його отримання.

Зважаючи на різноманітність життєвих ситуацій, що трапляються в зоні АТО, парламент постійно адаптує законодавство, в тому числі й у сфері спадкування, до умов життя в окупації. Так, зокрема, 24 лютого 2016 року набрав чинності закон №990-VIII про особливості провадження у справах про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України. Згідно з положеннями цього закону, справи про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України розглядаються невідкладно з моменту надходження відповідної заяви до суду. Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню. Копія судового рішення видається особам, які брали участь у справі, негайно після проголошення такого рішення чи невідкладно надсилається судом до органу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем ухвалення рішення для державної реєстрації народження або смерті особи.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Привезли продукти, інвентар і талановитих артистів

Майже 20 тонн гуманітарної допомоги передали мешканцям Бахмута (Донецька область) представники Печерської районної держадміністрації Києва та громадськості столиці. Вантаж складався із продуктів харчування, шкільного приладдя, наборів для розвитку дітей, спортивного інвентарю, взуття, засобів гігієни.

«Сподіваюся, що надана гуманітарна допомога зможе покращити складну ситуацію, в якій опинилися сотні сімей Східної України. Велика кількість мешканців Печерського району долучилася до збору допомоги. Дякую небайдужим громадянам та державним службовцям, які відгукнулися на заклик про допомогу. Такі благодійні місії об'єднують людей і показують, що Україна єдина», — зазначив голова Печерської районної державної адміністрації Сергій Мартинчук.

Кияни привезли не лише продукти й речі першої необхідності, а й талановитих артистів. Для мешканців міста і військовослужбовців влаштували концерт під гаслом «У єдності — сила!».

У Бахмуті делегація зустрілася з першим заступником міського голови Тетяною Савченко та заступником міського голови Тетяною Куліш і обговорила питання щодо подальшої співпраці.

«Ця поїздка дала можливість відчути, чим і як живе Донецька область в ці нелегкі часи. Вже сьогодні я надав відповідні доручення з підготовки наступної благодійної акції зі збирання гуманітарної допомоги для переселенців зі сходу. Є ще багато потреб, ми й надалі будемо робити все можливе для надання допомоги тим, хто її потребує», — запевнив очільник Печерського району.

Вікторія МАРЧЕНКО.

Під час розвантаження гуманітарної допомоги для мешканців Донеччини.

Фото надане Печерською районною державною адміністрацією м. Києва.

З братами не воюють,

або Чому російсько–українські війни — не регіональний конфлікт, а прояв цивілізаційного протистояння*

Майже століття тому відомий історик Михайло Грушевський у своїй програмній статті «Звичайна схема «русскої» історії й справа раціонального укладу історії східного слов'янства» писав, що «сполучування старої історії полудневих племен Київської держави, з її суспільно-політичним укладом, правом і культурою, з Володимиро-Московським князівством XIII—XIV ст., так наче се останнє було його продовженням», є «нераціональним». На думку авторитетного ученого, «київський період перейшов не у володимиро-московський, а галицько-волинський XIII ст., потім литовсько-польський XIV—XVI ст. Володимиро-Московська держава не була ані спадкоємицею, ані наступницею Київської, вона виросла на своїм корені». І живився той корінь ідеями Чинхісхана.

Свідомо перебрали спадок та ідеї ординців

Російський філософ, основоположник теорії євразійства Микола Трубецкой у своїй книзі «Наследие Чингисхана» (1925) та інших творах зазначав, що не відділенням від Золотої Орди, не скиненням її нібито ярма, але свідомим перебранням спадку та ідей ординців Московщина стала великою потугою. Учений монгольську навалу оцінював позитивно, Чингісхана вважав не завойовником, а «великим організатором» і підкреслював, що саме Чингісхану російський народ зобов'язаний своїм духовно-релігійним піднесенням.

— Передвісником лихоліть, які спіткали Київську Русь, але сприяли розвитку Москви, стала у травні 1223 р. битва на Калці русичів і половців з монголо-татарами, — каже кандидат історичних наук, лауреат Шевченківської премії Раїса Іванченко. — Літопис сповіщає, що тоді на території нинішньої Донецької області, зупиняючи першу ворожу навалу на чолі з відомими полководцями Джебе і Субудаєм (історія повторюється, і знову наші воїни зупиняють на сході навалу вже новітньої орди), загинуло шість князів, з простих воїнів додому повернувся тільки десятий, а самих киян було вбито десять тисяч.

— Для Русі той бій обернувся катастрофою, — продовжує дослідниця. — Історичний центр країни — південні та центральні землі втратили своїх володарів і військо й до нашестя орди так і не змогли відновити свій потенціал. У 1240-му під натиском Батия впав Київ, натомість зросла роль північно-східного Володимиро-Суздальського князівства, яке не брало участі у битві на Калці й зберегло свій людський ресурс, а також Галицько-Волинського князівства. Його майбутній правитель Данило Романович, один з небагатьох уцілілих учасників битви з Джебе і Субудаєм на Калці, фактично так і не підкорився хану і впродовж багатьох років докладатиме чимало зусиль до створення європейської антиординської коаліції. До спротиву закличе і Папу Римського Інокентія IV, який у 1253 р. коронував Данила Галицького.

Одним з негативних наслідків погрому 1240 р. стало припинення київського літописання, внаслідок чого в історії виникло чимало «білих плям».

Гіпотетична копія корони короля Данила виготовлена із золота і оздоблена дорогоцінним камінням: діамантами, рубінами, сапфірами, морськими перлами.

Та все ж нащадкам відомо і про непокору хану короля Данила, і про жахливу смерть в Орді чернігівського князя Михайла Всеволодовича, який у ставці Батия відмовився поклонитися в бік могили Чингісхана та виконати інші поганські ритуали. Як християнин він наполегливо проводив політику Української (Руської) православної церкви, сприяв обранню митрополитом Київським і всієї Русі українця Петра Акеровича, який представляв Київську метрополію на I Вселенському Ліонському Соборі.

За відмову здійснити язичницький обряд, через який без тіні сумніву проходили володимиро-суздальські князі, у тому числі й канонізований московською церквою Олександр Невський, Михайла Всеволодовича жорстоко били, а потім йому і боярину Федору відрізали голови. Свідком цієї події (1246 р.) був папський посол Плано Карпіні. Згідно з джерелами, супутники князя, що залишились живими, привезли його тіло до Чернігова, де і поховали. У 1572 р. московські війська захопили місто й вивезли мощі святих, яких Київська православна церква шанувала як борців з ордою і мучеників за віру, до Москви. Нині гробниця з останками Михайла Всеволодовича, якого ще раз канонізували вже на чужій йому землі, стоїть в Архангельському соборі російської столиці.

— Це ще один приклад перебріхування минулого, привласнення чужого духовного спадку, — каже автор численних історичних романів Раїса Іванченко. — Адже Московія до цього чернігівського князя має таке саме відношення, як до річки Тибр, хоч і проголосила себе «третім Римом».

— Східні та європейські джерела, як і нові археологічні дослідження дають змогу докорінно змінити концепцію російської історіографії, яка століттями намагалася довести, що Росія та російський народ беруть початок від Київської Русі, — зазначає історик і політолог Роман Матузко. -Насправді в часи її існування про Московську державу нічого не було чути. У 1237 р. на суздальську землю прийшли монголо-татари. Місцеві князі без бою покорилися Батию — схилили голову і цілували йому чобіт. Їхні землі й військова сила влилися в імперію, створену із тюрських племен у XII ст. Чингісханом. Відомо, що воєнні дружини із угро-фінських племен використовувалися в ординських походах на Європу в 1240—1242 рр. Та й саме Московське князівство виникає як улус Золотої Орди, заснований ханом Менгу-Тімуром, а його центр — Москва — з'являється зовсім не в 1147 р., як вказується у російській історичній міфології, а у 1277 р. з ласки хана.

Іще кілька цікавих фактів. Канонізований російською православною церквою Олександр, названий Невським, був відданий батьком князем Ярославом Всеволодовичем у восьмирічному віці в аманати (заручники) Батиєві. В Орді він пробув з 1238 по 1252 р. і одружився на дочці хана. Його діти були не русичами, як ведеться у московських міфах, а прямими нащадками Чингісидів.

Київський історик Леонід Залізняк нагадує, що у XIII ст. Русь стає полем битви двох цивілізацій. «Якщо татари усоблювали Азію, то лівонський орден у Балтії — Європу. Невський робить вибір на користь Азії. Усі свої сили він спрямовує не проти татар, що саме розгромили Київську державу, а проти експансії Європи на руські землі. Фактично своїми перемогами над шведськими та німецькими лицарями 1240 та 1242 рр. він захищав право північно-східної Русі на азійський шлях розвитку», — нагадує дослідник.

— Московські князі, наприклад Михайло Тверской, та бояри на відміну від українських, — продовжує розмову Роман Матузко, — беззастережно визнали владу хана і не лише пішли з ним на співпрацю, але й швидко «отатарщилися», вступаючи у шлюб з ординками. Серед аристократії та дворянства таких було тисячі. Про це свідчать і прізвища тогочасної московської еліти: Юсупов, Урусов, Мансуров, Асламбеков, Ордин-Нащокін тощо.

Та важливіше інше — державний устрій Московського князівства формується як копія золотоординського. Це стосується адміністрації, митниці, пошти, фінансової системи. На перших московських монетах були присутні татарські написи. Як зазначає історик Леонід Залізняк, за золотоординською технологією в білокам'яній карбували гроші з XIV ст. до 1699 р., коли Петро І європеїзував грошову систему. З ординської військової практики перенесено на місцевий грунт опричнину — репресії, страти, конфіскація майна, запроваджені Іваном IV з метою зміцнення влади. Та й відомий російський поет Олександр Блок про це писав: «Да, азиаты мы с раскосыми и жадными очами!».

Російський філософ Георгій Федотов у книзі «Росія та свобода» вказував: «У самій московській землі вводять татарські порядки... не іззовні, а зсередини татарська стихія оволодіває душею Русі, просочується у плоть і кров... Людина вільної професії була явищем немислимим у Москві. Кріпосна неволя стала повсюдною саме тоді, коли вона відмирала на Заході. Рабство диктувалося не примхами володарів, а новим національним завданням: створенням імперії на злиденному економічному підгрунті. Тільки крайньою напругою, залізною дисципліною, страшними жертвами могла існувати ця злиденна, варварська держава». Іще один важливий штрих — деспотія стає на ноги з допомогою маріонеткової московської церкви. За часів Батия і його наступників її правове становище визначають ханські ярлики, тобто дозволи на діяльність. У мусульманській Орді православну церкву не забороняли, бо вона «молилася за хана». Георгій Федоров дає своє визначення тогочасним релігійним процесам — «ханське православ'я».

За історичними мірками Київ, на відміну від Москви, що продовжилась у чингісханівській традиції, не так вже й довго перебував під владою орди. У 1320 р. литовський князь Гедимін прийшов у межі українські зі своїм воїнством, об'єднаним, як свідчать хроніки, з руським і вигнали звідси татар, перемігши їх у трьох битвах. На останній, на річці Ірпінь, були убиті Тимур і Дивлат, «князі татарські, принци ханські». В «Історії русів» зазначається: «По тих перемогах поновив Гедимін правління Руське під начальством вибраних од народа осіб, а над ними поставив намісником своїм з Руської породи Князя Ольшанського...»

ДАЛІ БУДЕ.

Світлана ЧОРНА.

Фото надане Національним заповідником «Давній Галич».

> **ДОСЛІВНО**
>
> ***«Друга половина XIII і далі XIV ст. були свідками надзвичайно швидкого й успішного розширення влади литовських князів над сусідніми білоруськими, а згодом і більш віддаленими українськими землями... Литовські княжичі прагнули пристосуватись у всьому до місцевого життя, до його устрою і культури. Вони намагалися не вносити в місцевий уклад ніяких змін. «Ми старовини не рухаємо, а новини не вводимо» — стало їх правилом. Вони приймали православну віру, місцеву культуру, мову, одним словом — робилися українськими або білоруськими князями, тільки з нової литовської династії».***
>
> **Михайло ГРУШЕВСЬКИЙ.**
> **«Ілюстрована історія України», С-Петербург, 1913 р.**

** ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У «ГОЛОСІ УКРАЇНИ» ЗА 18 ТРАВНЯ 2016 Р.*

22 вересня 1998 року, у день святкування 1100-літнього ювілею Галича, на центральній площі міста, неподалік церкви Різдва Христового, відкрито пам'ятник королю Данилу Галицькому.

Московське князівство виникає як улус Золотої Орди, а його центр — Москва — з'являється з ласки хана

Про поліцейську місію ОБСЄ на Донбасі та гуманітарні очікування

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

При цьому прес-служба російського президента після розмови оприлюднила кардинально інші висновки. Поліцейська місія ОБСЄ в цій заяві названа «якимись додатковими повноваженнями для спостерігачів». Російська сторона наголошує на тому, що передала в Мінську переговорну групу пропозиції самопроголошених "ДНР" і "ЛНР" щодо виборів на підконтрольній бойовикам території. Також у переліку так званих напрацювань бойовиків згадуються питання амністії, децентралізації і особливого статусу контрольованого ними регіону.

Телефонна розмова у «нормандському форматі» відбулася після повернення П. Порошенка зі Стамбула, де він перебував з робочим візитом для участі у Всесвітньому саміті з гуманітарних питань.

Як уже повідомляв «Голос України», в рамках поїздки глава Української держави зустрівся із лідерами Словаччини, Нідерландів, Азербайджану та генсеком Ради Європи. Однією із найважливіших тем обговорень стала візова лібералізація України та підтримка нашої держави у впровадженні безвізового режиму.

Також відбулися перемовини із Президентом Туреччини Реджепом Таїпом Ердоганом, під час яких співрозмовники домовилися про проведення навчання і тренінгів для українських поліцейських турецькою стороною. «Спочатку навчання пройдуть перші 1,5 тисячі українських поліцейських, потім ще стільки само поліцейських пройдуть таке навчання. Загалом 3 тисячі українських полісменів найближчим часом пройдуть навчання, тренінги в Туреччині», — цитує Петра Порошенка його прес-служба.

Президент повідомив про домовленість здійснити такий самий обмін для навчання в Національній гвардії та наголосив на дуже ефективній співпраці збройних сил двох держав.

Співрозмовники домовилися стосовно збільшення терміну дії національних віз для безперервного перебування українців на території Туреччини до 90 днів.

Крім того, Президент України зустрівся і з Прем'єр-міністром Португальської Республіки Антоніу Луїшем Сантушем да Кошта. Глава Української держави висловив вдячність португальському уряду за послідовну підтримку територіальної цілісності та суверенітету України в рамках ЄС і міжнародних організацій. Петро Порошенко переконаний, що численна українська громада Португалії і надалі буде важливим чинником дружніх відносин між двома державами.

До речі, одним із результатів Всесвітнього гуманітарного саміту в Стамбулі стало створення нового фонду «Освіта не чекає». Його мета — забезпечити фінансування проектів щодо освіти дітей та молоді, які опинилися в надзвичайних ситуаціях і в умовах тривалих криз, **інформує прес-центр ООН**. Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) має намір зібрати в цей новий фонд 3,85 мільярда доларів США для надання допомоги в сфері освіти в найближчі п'ять років для 13,6 мільйона дітей, які опинилися в умовах надзвичайних гуманітарних ситуацій — конфліктів, стихійних лих та інших криз.

Юлія ЯЩУК.

Президент України Петро Порошенко, Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель та Прем'єр-міністр Греції Алексіс Ципрас (зліва направо) ***під час Всесвітнього гуманітарного саміту ООН.***

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

ЄС має довести, що вміє тримати слово

Глава дипломатії ЄС Федеріка Могеріні в Брюсселі в рамках сьомого міністерського засідання «Східного партнерства» заявила, що з 1 липня 2016 року в повному обсязі набудуть чинності угоди про асоціацію Євросоюзу з Молдовою і Грузією.

У МЗС Грузії уже заявили, що після підписання угоди про асоціацію це ще одна важлива дата в історії відносин Грузії і ЄС, оскільки ця угода уже офіційно стане основною правовою рамкою, що визначатиме співробітництво з Євросоюзом. «Процес політичної асоціації та економічної інтеграції Грузії, який передбачає запровадження європейських політичних, торговельно-економічних, соціальних і правових стандартів, незворотній і йде повним ходом», — зазначили у МЗС Грузії.

На жаль, у списку країн, які нарешті отримали омріяну асоціацію з Євросоюзом у повному обсязі, знову немає України. Рішення відкласти підписання угоди 2013 року спричинило Майдан, зміну влади в країні і шалений опір з боку проросійських сил. А далі — анексія Криму, війна на Донбасі... Шлях до Європи Україні дається найбільшою ціною з-поміж усіх країн, які вже є членами ЄС і тільки мріють ними стати.

Нинішня затримка пов'язана з результатами референдуму, проведеного в Нідерландах. Тому в той час, коли Молдова й Грузія приймають вітання, Україна — знову в очікуванні: цього разу — що скаже Брюссель. Не додають єврооптимізму і заклики відкласти скасування віз для українців. З одного боку, минулої п'ятниці голова Представництва ЄС в Україні Ян Томбінський заявив, що немає жодних підстав говорити про відтермінування візової лібералізації стосовно України. З другого — того саме дня міністр внутрішніх справ Франції Бернар Казньов заявив на засіданні Ради ЄС, що питання скасування віз для українців не можна розглядати в найближчі тижні, а то й місяці! Нічого особистого: просто в умовах кризи біженців відкривати кордони для інших країн недоречно. І цього разу йдеться не тільки про Україну, а й про Грузію та Косово.

Позицію Франції уже певною мірою підтримали глава МВС Німеччини Томас де Мезьєр, держсекретар Бельгії з питань міграції Тео Франкен і міністр юстиції Нідерландів Клаас Дійкхоф. Відкласти розгляд цього питання міністри пропонують до розробки механізму екстреної зупинки безвізового режиму для третіх країн. Цікаво, але минулої п'ятниці також було заявлено, що цей механізм розроблено.

Тим часом окремі політики, державні діячі та громадські організації звернулися до Брюсселя із закликом не відкладати візову лібералізацію щодо України, оскільки це підірве довіру до Європейського Союзу і його здатності дотримуватися обіцянок. А також може посилити вплив політичних сил у країні, які нині гальмують хід реформ та процес боротьби з корупцією.

Безперечно, відтермінування безвізового режиму стане справжнім подарунком Росії. Ну а щодо очікувань пересічних українців... Сподіватимемося, у Брюсселі розуміють почуття громадян країни після двох років війни, яка почалася з боротьби за наближення до Європи.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Жириновський запропонував скинути ядерну бомбу в Північному морі

Депутат Держдуми РФ, лідер ЛДПР Володимир Жириновський запропонував скинути ядерну бомбу на якусь малонаселену державу, щоб показати російську військову міць, повідомляє «Росбалт»***. Про це він заявив в ефірі програми «Недільний вечір» із Володимиром Соловйовим.***

«У Північному морі є острів, маленька країна, 200 тисяч населення. Брюсселю сказати: подивіться, ось острів, бачите, відверніться, а тепер немає острова. Країни немає!» — сказав він. «Жах», — відреагував ведучий. «А що ви хочете? Ви що, хочете, щоб нас били по морді, щоб Донбас обстрілювали?.. Треба показати, на що здатні наші ядерні сили», — відповів Жириновський. «Наступати потрібно й битися під Брюсселем, під Варшавою, під Прагою ... Ви всі очікуєте, коли знову обрушиться», — упевнений Жириновський.

Крім того, на його думку, «якби російська армія підійшла до Києва, Захід подивився б на будь-які вимоги РФ». А США російський депутат назвав «країною-виродком», якій « потрібна постійна війна й постійне панування». "Усі, хто каже про панування, про те, що «ми найкращі», — це негідники, мерзотники, божевільні», — заявив Жириновський, поставивши абсолютно точний діагноз самій Росії.

Чи попросить вибачення Обама?

Запланований візит Барака Обами до Хіросіми збурив чимало досі «законсервованих» проблем.

Чи було 70-річної давності атомне бомбардування Хіросіми і Нагасакі військовою необхідністю, чи це непродуманий, однак антигуманний акт, допущений однією зі сторін у воєнних діях? У зв'язку з цим чи варто президенту США приносити вибачення за атомне бомбування громадянам країни, на яку було скинуто атомні бомби? А громадянам інших країн, які опинилися в цей час на території Японії?

Цими днями на поставлені запитання відповідають чимало людей — різного рангу і статусу. Міністр закордонних справ Японії Фуміо Кішіда вчора на прес-конференції заявив, що атомне бомбування японських міст «не відповідало принципам гуманізму, який лежить в основі ідеології міжнародного права». Численні втрати людських життів унаслідок цього бомбування призвели до дуже «печальної ситуації, з точки зору гуманізму», сказав він.

74 відомі діячі культури та науки США відправили колективний лист у Білий дім. У цьому листі, який поширило агентство **Kyodo**, автори закликали Барака Обаму зустрітися із жертвами американського атомного бомбування, вислухати розповіді про їхні страждання і зрозуміти, чому вони так настійно виступають за ліквідацію атомної зброї. Підписанти закликають Обаму переглянути своє рішення не вибачатися за атомний удар по Хіросімі та Нагасакі, відмовитися від планів модернізації ядерної зброї і відновити переговори про ядерне роззброєння. Серед авторів — володар трьох «Оскарів», режисер і сценарист Олівер Стоун, відомий філософ і лінгвіст Ноам Чомскі, військовий аналітик Деніел Еллсберг, професор японської історії університету Чикаго Тецуо Наджіта та інші.

Південнокорейські активісти, в свою чергу, занепокоєні, що, висловлюючи жаль, Обама не згадає тисячі їхніх співвітчизників, які так само стали жертвами бомбардування Хіросіми та Нагасакі. За їхніми підрахунками, 90 тисяч корейців загинули від атомних бомб в обох містах.

Складнощів для Обами додалося і через трагічну подію на Окінаві, де службовець однієї із американських баз убив двадцятирічну японку. Винуватець нині заарештований і зізнався в злочині. Рішучий протест американському посольству висловив уряд Японії. Свої вибачення приніс японському колезі міністр оборони США877 Ештон Картер. Генсек японського уряду Йошіхіде Суґа заявив: він сподівається, що під час зустрічі з Обамою Шіндзо Абе попросить американського президента «провести суворе розслідування, беручи до уваги почуття японського народу». Ця подія збурила населення острова, яке планує масштабні виступи на початку червня.

Вочевидь Бараку Обамі доведеться подумати, як він відповідатиме на ці нелегкі запитання.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

ПЛАНЕТА

Націоналіст програв президентські вибори

У президентських виборах в Австрії переміг кандидат лівого спрямування Александр Ван дер Беллен, **повідомило Міністерство внутрішніх справ країни**.

Підрахунок усіх голосів встановив, що Александр Ван дер Беллен здобув 50,3 відсотка. Його суперник у другому колі виборів, що відбулися в неділю, ультраправий Норберт Гофер отримав 49,7 відсотка — приблизно на 31 тисячу голосів менше, ніж переможець. Таким чином, представнику націоналістичної партії цього разу не вдалося посісти президентське крісло.

72-річний Ван дер Беллен, професор економіки, балотувався як незалежний, але мав повну підтримку Партії зелених, яку раніше очолював. Він має радше лівоцентристські переконання і виступає за стабільний та єдиний Євросоюз і за гуманне ставлення до біженців.

Про свою перемогу Ван дер Беллен сказав так: «На ці результати ми можемо подивитися по-іншому. Ми — обидві важливі частини одного цілого. І тільки разом ми можемо побудувати чудове майбутнє Австрії», **цитує Euronews**.

На своїй сторінці у **Facebook** Гофер уже визнав свою поразку та заявив про бажання працювати на благо своєї країни. «Я залишуся вірним вам і робитиму свій внесок у позитивне майбутнє Австрії», — йдеться у повідомленні.

8 липня Ван дер Беллен має замінити на посаді президента соціал-демократа Гайнца Фішера. В Австрії глава держави обирається терміном на шість років, і посада ця є переважно церемоніною.

У Бразилії новий корупційний скандал

Цього разу увагу прикуто до міністра планування, бюджету та управління Ромеро Жуки, який увійшов до сформованого дванадцять днів тому нового уряду.

Його вважають людиною віце-президента Мішела Темера, що став на чолі країни після початку процедури імпічменту стосовно президента Ділми Руссефф. Отож у неділю тисячі людей узяли участь в акції протесту перед будинком віце-президента. Вони вигукували слово «путчист».

Скандал виник після оприлюднення газетою **«Фолья ді Сан-Паулу»** розшифровки аудиозапису розмови, в якому Жука начебто пропонує пригальмувати розслідування справи про корупцію у нафтовій компанії Petrobras, «пожертвувавши» посадою президента Ділми Руссефф. Голос міністра говорить, що імпічмент президента Руссефф необхідний, щоб укласти «політичний договір», аби «все зупинити і обмежити (наслідки антикорупційного розслідування. — **«Голос України»**)». «Я говорив із генералами, з військовими командувачами, вони згодні з нашою пропозицією. Вони можуть дати гарантії», — сказав міністр.

Ділма Руссефф одразу заявила, що плівки доводять: метою її імпічменту був захист замішаних у корупційному скандалі високопосадовців. А сам процес імпічменту є «політичним переворотом».

У вівторок Жука визнав, що на плівках його голос, але заявив, що його слова вирвали з контексту і неправильно інтерпретували. Та, попри це, міністр таки подав у відставку.

Грандіозну ходу до Дня Європи провели центральною вулицею Миколаєва. Майже півтори тисячі студентів вишів міста влаштували театралізований парад, на якому були представлені всі країни ЄС. Долучилися до ходи представники влади і громадськості, *інформує наш власкор Кирило Рижанов*

У Хмельницькому податківці запропонували власникам торговельних центрів та керівникам ринків інвентаризувати робочі місця, щоб легалізувати продавців, які не отримують офіційної зарплати. За результатами перевірок донараховували 6,3 млн. грн., і майже тисячу працівників офіційно оформили на роботу, *передає наш власкор Ірина Козак*

Джамала: «Ми чудові, вміємо бути щирими, толерантними і сприймати всю різноманітність світу»

Перший концерт Джамали після перемоги на «Євробаченні» відбувся цієї суботи у Львові.

Вдень співачка зустрілася із міським головою Андрієм Садовим, написала своє побажання у Книзі почесних гостей Львова: «Хочу, щоб всі наші мрії здійснились. У нас є все. Я в це дуже вірю. В наш новий подих. З любов'ю, Джамала», поспілкувалася із журналістами, а вже ввечері прихильники зустрічали її у вщент заповненому залі.

«Як розповідають мої батьки, на деякий час Крим об'єднався. Люди із різними поглядами раділи перемозі. Батьків вітають, дарують їм квіти, і це надзвичайно приємно», — розповідає Джамала. Однак трапляються і неприємні випадки. «Російське телебачення продирається скрізь, шукає якусь провокацію, фотографує наш дім, город, шукає мого дідуся. Нещодавно до батьків прийшла пара, сказали, що від наших родичів. Мама нагодувала їх, дала прихисток. Потім виявилося, що це люди із російської «Комсомольской правды», незнайомці записували розмови і потім видали це як «ми побували у гостях у Джамали». Це було просто огидно», — із сумом каже співачка.

Враження від перемоги у конкурсі вона описує як відчуття щастя і втоми: «Але, незважаючи на це, в моїй голові одразу почали з'являтися думки про новий альбом, завершення спільної роботи із українським гуртом «ДахаБраха».

Джамала розповіла, що і Львів, і Київ — це гарні міста, які гідні зустріти іноземців. «А ще мені би дуже хотілося, щоби ми провели «Євробачення» так, як це зробили шведи. Вони показали свою країну, культуру, музику, були навіть дещо самоіронічні. І це класно! Коли ми були у Стокгольмі, то відчули неймовірну атмосферу, яку створювали люди. Думаю, і навіть дуже прошу нас усіх, українців, уже зараз працювати над собою. Ми — чудові, вміємо бути щирими, толерантними і сприймати всю різноманітність світу. Адже до нас прийдуть гості із багатьох країн, і всі вони будуть різними. Мені би хотілося, щоби ми зустріли їх як рідних», — зазначила Джамала.

Як наголосила співачка, незважаючи на те, що «Євробачення» — конкурс, своєрідне змагання і кожна країна була за себе, майже всі виконавці підходили та віталися, підтримували один одного, питали у Джамали, як перекладається кримськотатарська частина тексту в пісні. «Амір, який представляв Францію, запропонував заспівати щось разом, Франц із Швеції також підходив, спілкувалися... Із Сергієм Лазарєвим ми стояли поруч, коли виходили на представлення прапорів, побажали одне одному успіху. Потім він написав мені повідомлення і сказав, що все було справедливо», — ділиться враженнями Джамала. Вона розповідає, що дуже тішиться усім нагородам, які отримала, але і зауважує, що найбільшу побачила по приїзді додому. «Для мене головна нагорода — це коли я помітила в аеропорту, скільки людей прийшли мене зустрічати. Квіти, іграшки, діти... Це таке приємне і щире божевілля!» — сміється співачка.

«Цей рік був дуже сильний в музичному плані, дуже талановиті виконавці приїхали. Рівень «Євробачення» зріс. Відкриття конкурсу було неймовірне — показали те, як Європа зустрічала біженців із Сирії. Я це побачила і подумала, всі кажуть, мовляв, «Євробачення» — це конкурс легковажної пісні та фріків, а ось тут такі важливі теми, подивіться.... Тут дійсно відображається те, що відбувається у світовому суспільстві — усі його проблеми, а не лише теми про любов», — наголосила Джамала.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Львів.

На знімку: під час прес-конференції Джамали у Львові.

Фото Євгена КРАВСА.

«Путін ла-ла-ла» — на «Євробачення»!

Поки в Україні визначаються, де проводити наступне «Євробачення», у Херсоні вже підбирають місця для проживання гостей конкурсу, та навіть кандидатів у виконавці від нашої держави. Учасникам від РФ, приміром, городяни готові надати «козирне» помешкання у колишньому палаці імператриці Катерини Другої, збудованому ще під час заснування Херсона. Зараз він навіть перебуває під охороною ЮНЕСКО. Щоправда, тепер тут розташований слідчий ізолятор, але це дрібниці: його все одно мали намір виносити за межі обласного центру.

Тож «одним пострілом можна двох зайців убити»: переселити арештантів туди, де для них створять кращі побутові умови, і навзамін отримати готель в особняку, що є історичною пам'яткою. Для всіх поціновувачів «руського миру» буде за честь провести кілька ночей там, де коронована німкеня приймала Грицька Нечосу (запорізьке прізвисько будівничого Херсона, світлішого князя Григорія Потьомкіна).

Втім, якщо кошти на перетворення СІЗО в готель не знайдуть, гостинні пенітенціарії все одно обіцяють «путінських талантів» та їхню групу підтримки з числа найскаженіших московських телевізійних пропагандистів просто неба не залишити. «Для таких шанованих людей готові виділити дві-три просторі камери й гаряче харчування хоч зараз», — клянеться начальник обласного управління Державної пенітенціарної служби України, полковник Олексій Луговський.

А в українські учасники наступного «Євробачення» херсонці пропонують свою людину — голову Генічеської райдержадміністрації Олександра Воробйова. На КПВВ Чонгар Олександр Степанович під час заходів у пам'ять депортації кримських татар так гарно заспівав «Путін лала-ла», що ті к російські пропагандисти аж зайшлися від захвату. Одразу кілька путінських «рупорів» устигли навіть його «підвищити на посаді», уперто іменуючи в ефірі очільника району цілим «губернатором Херсонщини». Олександр Воробйов ще не вирішив, чи йтиме на «Євробачення»-2017. Але популярність серед земляків він уже має неабияку: відеоролик із його «ла-ла-ла» в Інтернеті лише за кілька днів набрав 150 тисяч переглядів!

Може, серед тих глядачів був і Володимир Путін. Слухав, тішився мелодією, і давав ФСБ наказ: на наступному конкурсі «Євробачення» розбитися на друзки, але домогтися, щоб головний приз від українського держслужбовця нікуди не вислизнув.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Високим вимогам відповідали кращі

Серед кремезних двометрових хлопців Аня Рубан має аж занадто тендітний вигляд. Нова поліцейська форма на її фігуру підігнана так, що немає жодної складочки. На такого поліцейського навіть приємно дивитись, не кажучи вже про те, щоб нагрубити цій дівчині чи не виконати її прохання. Але Аня на свою зовнішність не розраховує, тому готова до будь-яких проявів з боку порушника громадського порядку.

Родом дівчина з районного центру Сватове на Луганщині. Навчалась у Харківській гуманітарно-педагогічній академії, працювала за фахом і раптом в один день вирішила змінити професію, а, можливо, і своє життя. На бажання стати патрульним поліцейським багато в чому вплинув брат, який служив у поліції.

— Аню, ти точно пройдеш відбір, — переконував він. — Фізично ти загартована, водиш машину, маєш освіту, а головне — ти дуже мотивована людина.

І справді, Аня пройшла всі тести і опинилась серед 159 луганчан, які пройшли відбір і розпочали свою підготовку в Харкові. Навчання було не простим. Теоретичні заняття змінювались фізичними навантаженнями, і такий ритм, вимоги витримували не всі дівчата. Ані було легше, бо вона мала перший розряд з карате шотокан, отже, до фізичних навантажень її не звикати. Демонструвала вона успіхи і в тактичній підготовці. Дуже жаліла дівчат, які вимушені були завершити підготовку через те, що не витримали високих вимог.

День складання присяги відкрив у біографії дівчини нову сторінку життя. Приймаючи з цього приводу вітання міністра МВС України Арсена Авакова та глави Національної поліції Хатії Деканоїдзе, Аня не знала, що готує їй перший день патрулювання, але була впевнена, що зі своїми обов'язками впорається. По-перше, вона буде з напарником, подруге, за час навчання вони всі так здружились, що стоять один за одного горою. А головне — у них дуже хороші наставники. Начальник управління патрульної поліції Андрій Богуш приїхав зі Львова і привіз із собою людей, які сьогодні допомагають луганській поліції стати на ноги. Ці хлопці, до речі, приїздили в Харків і там придивлялись до майбутніх поліцейських, заздалегідь визначаючи серед них лідерів. Координували вони дії нового підрозділу і в перші дні його патрулювання в Лисичанську, Рубіжному та Сєвєродонецьку.

Місцеві жителі у новій поліції Луганщини становлять десь 99 відсотків. Отже, на думку Ані, це, з одного боку, допоможе знайти спільну мову зі своїми земляками, з другого — не можна виключати, що населення сприйматиме поліцейських, як «своїх», з якими можна домовитись. Так що існуватимуть труднощі у подоланні цього негативного стереотипу.

— Але все залежатиме від нас, — вважає поліцейський Рубан.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

На знімку: поліцейський Луганської патрульної поліції Аня Рубан.

Фото автора.

Єднання із Батьківщиною

Прикордонники Донецького загону, які виконують бойові завдання поблизу Маріуполя, є активними учасниками громадських заходів у приморському місті. Не стало винятком і святкування Дня вишиванки. Вартові кордону долучились до містян і гостей та пройшли колоною центральними вулицями.

Національний одяг, традиційні прикраси, повсюди українські прапори, милозвучна українська пісня та щасливі усмішки маріупольців — це лише окремі елементи зі святкування параду вишиванок. Хоча частина території Донеччини й досі перебуває під окупаційною владою проросійських сил, це не завадило тисячам городян прийти у вишиванках та вкотре показати, що Маріуполь — це Україна, це місто вільних та свідомих людей.

До урочистої ходи долучились представники обласної та міської влади, військові різних структур. Прикордонники Донецького загону та військовослужбовці ОТУ «Маріуполь» пройшлися зі стягами в руках. На кітелях військовослужбовців можна було помітити квітки соняшника — як символу життя, здоров'я та процвітання України. Кожного бійця за руку тримали школярі у національному вбранні.

Після закінчення ходи на всіх учасників чекали майстер-класи від місцевих майстринь вишивки, польова кухня, справжній куліш та яскраві виступи творчих колективів.

«Вишиванкова хода — це не просто святковий парад, це передусім єднання тих людей, які душею і серцем з Україною, які поважають і пишаються славними традиціями української нації, які горді своєю державою», — зазначив начальник відділу персоналу Донецького загону Руслан Цапюк.

Світлана САВЧУК,
прес-секретар Донецького прикордонного загону.

Маріуполь Донецької області.

На знімку: військовослужбовці Донецького прикордонного загону відсвяткували День вишиванки разом із місцевими мешканцями.

Фото автора.

Перший концерт Джамали після перемоги на «Євробаченні» відбувся цієї суботи у Львові

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення оголошує конкурс на отримання ліцензії на мовлення з використанням вільних радіоканалів

Стислі відомості про канали мовлення, територію розповсюдження програм, максимальний розмір ліцензійного збору, конкурсну гарантію та граничний обсяг мовлення

№ з/п	Область	Населений пункт	Частота, МГц	Потужність, кВт	Граничний обсяг мовлення	Територія розповсюдження програм	Місце встановлення передавача	Максимальний розмір ліцензійного збору, грн	Конкурсна гарантія, грн (10 % максимального розміру ліцензійного збору)
1	Херсонська	Василівка	103,5	0,5	24 години на добу	с. Василівка та м. Каховка, м. Нова Каховка (міськрада), Бериславський, Горностаївський, Каховський райони	с. Василівка Каховського р-ну, вул. Фрунзе, 2	56550,00	5655,00
2	Херсонська	Василівка	100,9	1,0	24 години на добу	с. Василівка та м. Каховка, м. Нова Каховка (міськрада), Бериславський, Горностаївський, Каховський, Великолепетинський райони	с. Василівка Каховського р-ну, вул. Фрунзе, 2	56550,00	5655,00
3	Херсонська	Генічеськ	90,8	0,1	24 години на добу	м. Генічеськ та Генічеський район	м. Генічеськ, вул. Леніна, 87-в	37700,00	3770,0
4	Херсонська	Генічеськ	103,6	0,1	24 години на добу	м. Генічеськ та Генічеський район	м. Генічеськ, вул. Леніна, 87-в	37700,00	3770,0
5	Херсонська	Новотроїцьке	102,8	0,25	24 години на добу	смт Новотроїцьке та Новотроїцький район	смт Новотроїцьке, вул. Безродного,116 а	18850,00	1885,00

Конкурсні умови на отримання ліцензії на мовлення з використанням вільних радіоканалів

а) Ліцензійні умови для мовлення:

Для участі у конкурсі на ефірне мовлення претенденти подають заяву про видачу ліцензії на мовлення та інші документи відповідно до вимог статей 8, 9, 10, 24, 26, 28 Закону України "Про телебачення і радіомовлення".

До пакету документів на участь у конкурсі долучаються копії чинних ліцензій Національної ради на мовлення (у разі наявності).

Пакети документів із заявами претендентів зберігаються в Національній раді протягом 3-х місяців з дня підбиття підсумків конкурсу.

б) Вимоги до програмної концепції (відповідно до ст.ст. 8, 27, 28, 43 Закону України "Про телебачення і радіомовлення"):

Для загальнонаціональної категорії мовлення :

- обов'язкове розміщення соціально важливих програм;
- рекомендовано розміщення дитячих передач;
- забезпечити цілісність мережі мовлення і програмного наповнення.

Для регіональної та місцевої категорій мовлення:

- рекомендовано розміщення інформаційних передач, не менше 50 % ефірного часу яких, присвячувати місцевій (регіональній) тематиці;
- рекомендовано розміщення дитячих передач;
- здійснювати мовлення без ретрансляції програм інших мовників, використання позивних інших мовників.

в) Вимоги до організаційно-технічних зобов'язань учасників конкурсу:

Відповідно до вимог статей 12, 20, 24 Закону України "Про телебачення і радіомовлення", претендент на участь у конкурсі надає інформацію про:

- забезпечення високої технічної якості мовлення;
- оператора телекомунікацій (надати протокол про наміри або угоду з оператором телекомунікацій);
- тип передавача;
- адресу студії, перелік обладнання студії, захист студійних приміщень від несанкціонованого доступу;
- спосіб доставки сигналу від студії до передавача;
- стандарт мовлення - аналогове;
- термін отримання дозволів на експлуатацію РЕЗ мовлення;
- термін початку мовлення та початку оплати за користування радіочастотним ресурсом.

г) Вимоги до фінансових та інвестиційних зобов'язань учасників конкурсу:

Відповідно до статей 25, 26, 31 Закону України "Про телебачення і радіомовлення", фінансові та інвестиційні зобов'язання претендента на участь у конкурсі повинні висвітлювати питання (бізнес-план):

- наявність фінансово-економічних можливостей забезпечувати розповсюдження програм;
- джерела фінансування телерадіоорганізації.

Сплату грошового внеску під конкурсну гарантію здійснює за частоту (канал) мовлення згідно поданих заяв безпосередньо претендент для участі в конкурсі. Не допускається сплата іншою юридичною або фізичною особою. Конкурсні документи розглядаються при підтвердженні сплати конкурсної гарантії відповідним документом (згідно зі ст. 31 Закону України "Про телебачення і радіомовлення"). Грошовий внесок під конкурсну гарантію сплачується до завершення прийому документів.

Реквізити на сплату грошового внеску під конкурсну гарантію, а саме: Одержувач: УДКСУ у Шевченківському р-ні м. Києва, код ЗКПО 37995466, р/р № 31115056700011 в ГУДКСУ у м. Києві, МФО 820019.

Поле "Призначення платежу": +;2659;101; ; ; ; ; ;

Призначення платежу: Сплата грошового внеску під конкурсну гарантію за _____ канал/частоту мовлення у населеному пункті ____ (місто, село, селище міського типу тощо), без ПДВ.

Відповідно до ч. 4 ст. 25 Закону України "Про телебачення і радіомовлення" повідомлення про проведення конкурсу публікується в засобах масової інформації, перелік яких визначається Національною радою, не пізніше ніж за 60 днів до закінчення терміну подачі заяв на видачу ліцензії. Заяви на участь у конкурсі приймаються з 24.06.2016 за адресою: вул. Прорізна, 2, м. Київ, т. 234-97-13.

Граничний термін подачі заяв на видачу ліцензії відповідно до п. "а" ч. 5 ст. 25 Закону України "Про телебачення і радіомовлення" - 25.07.2016.

Граничний термін підбиття підсумків конкурсу відповідно до п. "б" ч. 5 ст. 25 Закону України "Про телебачення і радіомовлення" - 23.09.2016.

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує відкриті торги (аукціон) з продажу активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами фізичних осіб іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УКГ МОНІТОРИНГ" (скорочене офіційне найменування - ТОВ "АУКЦІОН.ЮА") (https://www.aukzion.com.ua)

На торги виставляються **46 лотів** зі зниженням початкової ціни на 30% на загальну суму (початкова ціна(без ПДВ) **9 416 685,38 грн**

Детальна інформація щодо лотів та умов проведення аукціону розміщена на веб-сайті ФГВФО http://www.fg.gov.ua/assets-selling та сайті ПАТ "БАНК ФОРУМ" http://www.forum.ua

Прийом заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні)/реєстрація учасників буде проводитись на веб-сайті ТОВ "АУКЦІОН.ЮА" (www.aukzion.com.ua), починаючи з 25.05.2016 року. **Кінцевий строк прийому заяв на участь у відкритих торгах (аукціоні), оплата реєстраційного та гарантійного внесків - до 18:00 год. 06.06.2016 року. Подача електронних заявок на аукціон учасниками, які пройшли кваліфікаційний відбір на сайті Організатора з 10.00 год. до 10.30 год. 08.06.2016 року.**

Час проведення аукціону: з 11 год. 00 хв. до 12 год. 00 хв. 08.06.2016 року.

Місце проведення відкритих торгів (аукціону) у формі електронних торгів: www.aukzion.com.ua.

Організатор відкритих торгів (аукціону): ТОВ "АУКЦІОН.ЮА", 01042, м. Київ, вул. Вітряні Гори, 21/7 (літера А), тел. (044) 392-19-73, (098) 297-39-45 працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 17.00.

Вважати недійсним Свідоцтво про право власності на квартиру, що знаходиться за адресою: м. Вишневе, Києво-Святошинського району Київської області, вул. Вітянська, 1-а, кв. 66, зареєстрованого за Кисіль Олександром Васильовичем, (зареєстровано в БТІ 26.03.2010р. № 241/66 в реєстраційній книзі № 32).

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

на підставі рішення Правління НБУ від 20.05.2016 № 8 виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення від 20.05.2016 № 783 "Про запровадження тимчасової адміністрації у ПУАТ "ФІДОБАНК" та делегування повноважень тимчасового адміністратора банку", згідно з яким з 20.05.2016 до 19.06.2016 включно запроваджено тимчасову адміністрацію, призначено уповноважену особу Фонду та делеговано всі повноваження тимчасового адміністратора Публічного акціонерного товариства "ФІДОБАНК" (далі - ПУАТ "ФІДОБАНК") Коваленку О.В. строком на один місяць з 20.05.2016 до 19.06.2016 включно, код ЄДРПОУ 14351016, МФО 300175, місцезнаходження: вул. Велика Васильківська, 10, м. Київ, 01601.

Про час та порядок виплат вкладникам ПУАТ "ФІДОБАНК" буде повідомлено додатково на офіційному сайті Фонду, на сайті ПУАТ "ФІДОБАНК". **0 800 308 108. www.fg.gov.ua.**

Повідомляємо про припинення ТОВ "ФАМЕР-ТРЕЙД" (ідентифікаційний код юридичної особи: 35340862, юридична адреса: 49027, Дніпропетровська область, місто Дніпропетровськ, проспект Карла Маркса, будинок 22) на підставі рішення загальних зборів учасників Товариства № 19/05/16 від 19.05.2016р. шляхом його ліквідації та призначено ліквідатором Товариства Метлу О.Ф., адреса: Дніпропетровська область, місто Дніпродзержинськ, провулок Живописний, будинок 6.

Вимоги кредиторів до ТОВ "ФАМЕР-ТРЕЙД" приймаються протягом двох місяців з дати публікації повідомлення про припинення ТОВ "ФАМЕР-ТРЕЙД" за адресою: 49027, Дніпропетровська область, місто Дніпропетровськ, проспект Карла Маркса, будинок 22.

Зміни тарифікації Доступу до Інтернет для деяких тарифних планів.

ТОВ "лайфселл", що надає послуги рухомого (мобільного) зв'язку під торговою маркою lifecell, повідомляє про наступні зміни починаючи з 02.06.2016 року:

1. Для тарифних планів "Вільний life:) Захід", "life:) 25", "Львовский life:)" ", "Просто дешевше SUPER", "Просто дешевше 2013 класичний", "VIP Ультра", "life:) Схід", "Вільний Ultra", "Все включено Ultra 29", "Вільний life:) Super", "Вільний+", "Все включено M", "Все включено Ultra 49", "life:) Закордон", "3G+ Шалений день Ultra", "Шалений день+" будуть запроваджені зміни, щодо умов тарифікації послуги Доступу до Інтернету при користуванні мессенджерами миттєвих повідомлень, таких як: Viber, Skype, WhatsApp. Доступ до визначених мессенджерів протягом одного календарного дня буде надаватись без додаткової плати за трафік. При цьому буде стягуватись плата за користування такими мессенджерами в розмірі 0,50 грн тільки в той день, коли абонент користується мессенджерами.

2. У разі недостатньої суми коштів на рахунку для оплати 0,50 грн, вартість 1Мб становитиме 0,25 грн.

3. Абоненту надається можливість відмовитись від зміненої тарифікації та повернутися до тарифікації трафіку для мессенджерів згідно умов тарифного плану відправивши SMS на номер 123 або 124 або 125. В тексті SMS на номер 123, 124 або 125 необхідно вказати (латинськими літерами) DC VYKL та підтвердити своє рішення за допомогою SMS підказок.

Тарифи наведено з урахуванням всіх податків та зборів.

Детальна інформація про тарифи, умови користування послугами, на: lifecell.com.ua, 0 800 20 5433 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів у межах України), 5433 (безкоштовно у мережі lifecell), або інформація у пунктах продажу lifecell. ТОВ "лайфселл", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ "БАНК ФОРУМ" оголошує проведення відкритих торгів (аукціону) з реалізації активів, шляхом відступлення прав вимоги за кредитами юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців іншим фінансовим установам, який проводитиметься на електронному торговому майданчику Приватного Підприємства "Експертне Агентство" (скорочене офіційне найменування - ПП "Експертне Агентство") https://torgy.exp-agency.com.ua

№ лоту	№ кредитного договору	Короткий опис застави	Початкова ціна актуального аукціону , без ПДВ, грн.
208877	12/10/00-KL	Завод по виготовленню виробів з полікарбонату заг. пл. 3730,2 кв.м. на земельній ділянці пл. 1,5021 га.; технологічне обладнання виробничих ліній та основні засоби заводу Дніпропетровська обл., смт. Ювілейне, вул. Виробнича	23 077 712,70
208878	0017/07/21- KLI	Нежитлова будівля заг. пл. 901,3 кв.м. Автономна Республіка Крим, м. Севастополь, вул. Історична. Нежитлові будівлізаг. пл. 847,2 кв.м. АРК, м. Ялта, вул. Свердлова. Нерухоме майно: спальний корпус заг. пл. 992,7 кв.м., АРК м. Ялта, вул. Басейна. Поруки юр.осіб.	8 279 047,66
208879	0005/11/26-KLI	Нежитлові будівлі, що складаються з 15-ти основних службових будівель та споруд заг.пл. 17776,8кв.м., м.Миколаїв, вул. Енгельса. Порука фіз.особи	5 228 512,42
208880	0052/08/05/Kfv 0052/08/05/Kfv	Два бетонозмішувача КРАЗ 6233Р4 2007р.в.; Навантажувач фронтальний XZ-636, 2006р.в.; Бетонозмішувальна установка СБ-145-3А;	1 018 857,09
	0241/07/05-К	Два бетонозмішувача КАМАЗ 53229, 2007 р.в.; Навантажувач фронтальний XZ-636, 2007 р.в.;	344 124,00
208881	36/07/26KLI	Нежитлові будівлі заг.пл. 6681,6 кв.м., м. Тернопіль, вул.Поліська	3 782 453,76
208882	0174/08/05-KNa	Транспортні засоби: марка - BMW, модель - X5, 2007р.в., тип ТЗ - легковий-універсал-В; марка - VOLKSWAGEN, модель - 2DX0AE, 2004р.в., двигун V=2461куб.см., тип ТЗ - фургон-малотонажний-В. Поруки фіз.осіб	217 658,00
208883	29/08/00-KL	Нерухоме майно (промислові будівлі та споруди) заг.пл.10 708,92кв.м. Полтавська обл., Карлівський р-н, с.Ланна, вул.Заводська. Транспортні засоби (47 од.). Майнові права за дог.поставки. Основні засоби (обладнання, машини). Поруки юр.осіб	6 895 216,44
208884	0029/07/13-OVER	Без забезпечення	139 966,70
208885	0017/07/19-KLI	С/г комплекс заг. пл. 2777,5 кв.м.: будівля птичника 121,7 кв.м., будівля млину 670,4 кв.м., будівля маточника 126,0 кв.м., маслоцех з надвірними побудовами 571,3 кв.м., будівля откормочника 321,1 кв.м., будівля складу 967,0 кв. м., Донецька обл., Великонавосілівський р-н, с. Роздольне, вул. Октябрьска. Автомобіль марки MERCEDES - BENZ, модель - S 350, тип - легковий седан, 2006 р.в. Обладнання с/г комплексу. Майнові права. Поруки фіз. осіб.	265 445,25
208886	0001/08/19-KLI	Виробниче обладнання, Товари в обороті (комплектуючі для виробництва металопластикових вікон)	57 400,95
208887	0001/11/15-КС	Вбудоване нежитлове приміщення заг.пл.146,9 кв.м. на другому поверсі ж/б, м.Донецьк, пр-т Панфілова. Нежитлове підвальне приміщення заг.пл.79,6 кв.м., м.Донецьк ,бул.Пушкіна. Порука фіз.особи.	107 301,09
208888	0003/11/15-OVER.	Нерухоме майно: підвальне приміщ. заг.пл. 93,1 кв.м. в житл.буд., Донецька обл., м. Донецьк, вул.Щорса. Товари в обороті (пиво)	307 231,81
208889	0028/08/18-OVER2	Порука фіз.особи	67 900,80
208890	3-/0011/13/15-Kf	Нерух.майно: 2к. квартира заг.пл.48,2кв.м., житл.пл.27,1кв.м., м.Донецьк, вул.Ходаковського. Поруки фіз.осіб.	46 718,52
208891	0132/08/06-KL 0360/08/06-KE	Комплекс нерух. майна заг.пл.882,2 кв.м: адмін.буд. з прибуд. заг.пл. 490,1кв.м; будівля деверооброб.цеху з навісом заг.пл.280,3кв.м; будівля гаражу з огляд.ямою заг.пл.111,8кв.м; 2 підвали, уборна, споруди, Луганська обл., м. Стаханов, вул.Кірова. Порука фіз. особи.	439 192,69
208892	0278/07/06-KL 0202/07/06-KN 0076/05/06-Z	Будівлі їдальні з галереєю заг. пл. 2980,4 кв.м. Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Горького. Порука фіз. особи. Поруки юр. осіб.	446 565,48
208893	0040/07/06-KL	Товари в обороті (плити перекриття, наружні стінові та цокольні панелі, колони, рігелі) в кількості 19 найменувань (894 одиниці). Порука юр.особи	146 880,00

Лоти №№208877-208893 виставляється до продажу на повторні торги зі знижкою 20%. Місцезнаходження об'єктів продажу: м. Київ бульвар Верховної Ради,7.Ознайомитись з активами, що пропонуються до продажу на відкритих торгах (аукціоні), можна з 10.00 до 16.00 год. за їх місцезнаходженням, після сплати гарантійного внеску та укладення договору про конфіденційність, попередньо зателефонувавши за номером (044) 200-01-32.

Умови проведення відкритих торгів (аукціону):

1. Учасниками відкритих торгів (аукціону) можуть бути юридичні особи (фінансові установи - банки або небанківські фінансові установи, крім кредитних спілок).

2. Переможець відкритих торгів (аукціону) проведених в електронній формі, на підставі протоколу відкритих торгів (аукціону):

-перераховує кошти за придбане майно на розрахунковий рахунок вказаний в протоколі протягом 10 банківських днів з дня наступного після закінчення аукціону.

-укладає договір відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань.

3. Засоби платежу - грошові кошти в національній валюті України.

4. Відкриті торги (аукціон) проводяться відповідно до "Правил проведення відкритих торгів (аукціону) в електронній формі з продажу майна неплатоспроможних банків", розміщених на сайті Організатора. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити ПП "Експертне агентство" винагороду за проведення аукціону.

5. Відкриті торги (аукціон) відбудуться за наявності не менше двох учасників.

6. Крок відкритих торгів (аукціону) 1 % від початкової ціни лота.

7. Розмір реєстраційного внеску - 500 грн. 00 коп. Розмір гарантійного внеску - 10% від початкової ціни лота. Реєстраційні та гарантійні внески учасниками конкурсу вносяться на поточний рахунок ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "ЕКСПЕРТНЕ АГЕНТСТВО", код ЄДРПОУ 32892500, п/р 26006462996 у "Райффайзен Банк АВАЛЬ", МФО 380805..

8. Усі витрати, пов'язані з укладенням договорів відступлення прав вимоги за кредитним договором та договорами забезпечення виконання зобов'язань, покладаються на покупця - переможця аукціону.

Час проведення відкритих торгів (аукціону) - 08.06.2016 року- з 10 год. 00 хв. До 12 год. 00 хв. Якщо цінова заявка внесена за 5 хвилин до закінчення аукціону, то час проведення аукціону продовжується на 10 хвилин і так доти, поки не буде визначено переможця аукціону. Місце проведення відкритих електронних торгів (аукціону): https://torgy.exp-agency.com.ua

Прийом заяв на участь в відкритих торгів (аукціону) /реєстрація учасників/ буде проводитись на веб-сайті ПП "Експертне Агентство" (https://torgy.exp-agency.com.ua), починаючи з дати публікації цього оголошення.

Кінцевий строк прийому заяв на участь в відкритих торгах (аукціоні), оплати реєстраційного та гарантійного внеску- 06.06.2016 року о 15 год.30 хв.

Організатор відкритих торгів (аукціону): ПП "Експертне Агентство", 25015, м. Кіровоград, пр. Комуністичний, 22/12, код ЄДРПОУ 32892500, тел. (098) 009-18-81, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, вночі в Карпатах, вдень у більшості областей короткочасні дощі, подекуди грози. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Температура вночі 8—13 градусів тепла, на півдні до 15. Вдень 18—23 вище нуля, у східних областях подекуди 24—26 градусів зі знаком плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ТРАВНЯ

1892. Народився Володимир Добржанський — український кінооператор. **1918.** Гетьман Павло Скоропадський затвердив закон про тимчасове поширення української державної влади на деякі суміжні території Росії. **1927.** Пішов з життя Володимир Бачинський — адвокат і політичний діяч, організатор Української національно-демократичної партії. **1973.** У Києві розпочався I Всесоюзний фестиваль мистецтв «Київська весна». **1996.** На Михайлівській площі у Києві під час святкування Дня міста урочисто відкрито пам'ятник княгині Ользі, св. Андрію Первозванному, просвітникам Кирилові та Мефодію.

НАБОЛІЛО

Хто придумує перепони і ходіння по муках?

Постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 року №389 фактично ліквідовано пільги учасникам війни, чия пенсія перевищує 1710 грн. На сьогодні моя пенсія становить 1646 грн. За першого незначного підвищення мене можуть позбавити пільг...

Держава пропонує оформляти субсидії, але... На електрику, газ, воду в мене встановлено лічильники. Так сталося, що мешкаю я в квартирі один (дружина померла) і витрачаю газу 5—6 м³ на місяць, електрики 30—35 кВт, води 1 м³, тож хотів оформити субсидію тільки на тепло і квартплату, та відділ субсидій категорично відмовляється від такого варіанта.

Через газету звертаюся до Міністерства соціальної політики з проханням розробити програму, щоб такі, як я, самотні люди, мали можливість скористатися субсидією на один чи два види комунальних послуг.

Тепер про заощадження. Дружина мала певну суму в банку. Я хотів переоформити ті гроші на себе. Мені відмовили, відправили до нотаріуса. А там вимагають за папірець 300 грн.! Я запропонував, щоб зняли з ощадкнижки, та це виявилося неможливим...

Хто придумав усі ці перепони і ходіння по муках?! Напевно, ті, хто має з цього зиск. Пограбували раз, а тепер грабують і вдруге...

Віктор ГНИДЮК.

Ковель
Волинської області.

Чекаємо на реальні поліпшення

Це ж треба можновладцям так вигнутися й придумати, як наповнити бюджет країни. Одна ідея «краща» за іншу! Тарифи підняли до космічних висот, соціальні пільги у матерів-одиначок забирають, вигадали військовий збір, запровадили податок на пенсії, а тепер і на нерухомість! Майже двадцять років ми виплачували кредит за будинок, який звели ще у 1960-х роках, відмовляли собі у всьому. Нині, виходить, що ми — «багатії», маємо нерухомість...

Не встигнеш відійти від одного «поліпшення», тут тобі б'є по голові нове. Вигадали реформу в житлово-комунальному комплексі: беріть свої старі будинки на самостійне обслуговування. Ми все життя справно платили за комунальні послуги, при цьому самі ремонтували дахи, під'їзди, крани у квартирах. Тепер, схоже, доведеться самим ремонтувати й ті старі труби, які підведені до будинку й не мінялися з часів будівництва. Раніше працював ЖКВ і ми знали, куди звернутися у разі пориву, а що робитимемо тепер?..

СОПОВИ, МОСІНИ та інші.

Ромни
Сумської області.

Плюс один градус...

НАПИШУ ВАМ І Я...

У переддень професійного свята видавців та поліграфістів України на сторінках улюбленої газети хочу розповісти про альбом, виданий нещодавно у Швеції та який має відношення і до нашого краю.

Малюнок Миколи Капусти з альбому.

На виставці у Києві заступник посла Швеції Мартен Енберг, Сергій Рябоконь та Микола Капуста.

Річ у тім, що ще шість років тому Шведський Інститут за підтримки небайдужих організацій ініціював виставку карикатур про кліматичні зміни «Плюс 1°С...», яка подорожувала світом. У кожній новій країні до неї долучалися по три роботи місцевих авторів.

П'ять років тому експозиція побувала в Україні — у Дніпропетровську, Донецьку та Києві. Автори з цих міст — Олександр Костенко, Микола Капуста та Сергій Рябоконь — взяли участь у проекті.

Виставка подорожувала багатьма країнами, привертаючи увагу до погіршення екологічної ситуації на планеті. І ось навесні цього року Шведський Інститут зібрав кращі роботи і видав солідний альбом «Facing the Climate», до якого увійшли карикатури авторів з 32 країн. Приємно відзначити, що до нього увійшли два малюнки С. Рябоконя і один автора «Голосу України» М. Капусти.

Альбом уже встигли презентувати в ООН. А днями він через посольство Швеції в Україні потрапив і до наших земляків.

Іван НЕБАЙДУЖИЙ.

Фото надане автором.

Ще раз про гречку

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Колись, як розповідав мій дідусь, за козацької доби і пізніше, гречка на нашій землі була чи не найголовнішою культурою, завдяки якій виживали у неврожайні роки.

Селяни гречкою очищали городи від бур'янів. Одноосібники сіяли її у різний час — гречка цвіла все літо. Бджоли збирали корисний нектар, тож у дуплянках, а пізніше — рамочних вуликах, було вдосталь лікувального меду.

Восени гречану крупу дерли у вітряках і на водяних млинах. Із борошна варили пухкі галушки, гречаники і лемішку.

У ті часи люди не знали технік агрономії, не користувалися мінеральними добривами. Знали лише, що гречка — дуже делікатна, під час цвітіння боїться нічної грози. Переповідали, що нічна блискавка може обпалити цвіт. А ранні посіви можуть постраждати від приморозків.

Також ця культура не любить аміачних добрив. Місцеві агрономи були шоковані, коли гречка рясно цвіла, а бджоли облітали її. Тож врожай вийшов не великий, а зерно — не кондиційне. Виявилося, що гречку посіяли після цукрових буряків, для яких було внесено багато селітри.

Нині маємо сучасну техніку, освічених агрономів, елеватори. Не маємо лише бажання вирощувати власну гречку, як і багато чого іншого. Натомість бачимо, як наші поля із року в рік виснажують соняшником, ріпаком, кукурудзою...

Але можна реформувати агропромисловий комплекс так, щоб наша плодюча земля стала справді годувальницею, щоб до нас не завозили продуктів харчування, а наші фермери самі продавали їх! Тоді і ціни на все були б інші. А гречану кашу мали б дитячі садочки, медичні заклади, армія і пенсіонери...

Всеволод КОНДРАТЮК.

Антоніни
Красилівського району
Хмельницької області.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДУМКИ ВГОЛОС

Маємо чудову мову і цікаву культуру

Офіційна мова нашої держави — українська. Це затверджено Конституцією України. Наш Президент знає кілька мов, що викликає захоплення. Чого не скажеш про більшість міністрів і деяких радників. Особисто я хочу чути рідну мову не лише вдома, а й з екрана телевізора, на вулиці, в храмі Божому — щоб на нашій землі не було розбрату ні між людьми, ні між церквами.

На мою думку, любов до рідної мови слід прищеплювати змалечку. І тут багато чого залежить від державної політики, патріотичності та свідомості нашого керівництва і кожного з нас.

Коли ми самі любитимемо й шануватимемо рідну землю, солов'їну мову, свою культуру, то й інші країни поважатимуть нас!

З повагою, Григорій КУЗЬМЕНКО, постійний читач.

Перегонівка
Голованівського району
Кіровоградської області.

Листи читала Оксана КАЛУГІНА

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 47641

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

